

THE CANADIAN

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

Arg. XIII.

Winnipeg, Man., Onsdagen den 23 Augusti 1905.

No 34

MR WALTER SCOTT, M.P.,

enhälligt vald till ledare för Saskatchewan Liberaler.

Omkring 200 delegater från alla delar af provinsen Saskatchewan samlades följande onsdag i Regina för organisering af ett liberalt provinnsparti och uppställandet af ett parti-program. Mötet öppnades i City Hall, och närvarande voro alla ledande politici i Territorierna, såväl senatorer som representanter.

Under debatten angående mötets program yttrade sig alla talare starkt för partiystyrelse, härför, att Mr. Haultains kurs på senare tiden förverkat alla anspråk på understöd af liberalerna. Samma resolution, som aflämnades på Alberta-konventet i denna fråga, antogs enhälligt, och en centralstyrelse för Saskatchewan bildades. Mr. Walter Scott, M. P. för West Assiniboia, blev enhälligt och under allmänt jubel vald till ledare för partiet.

Därefter följde resolutionerna, hvilka framlades af olika delegater. Den första resolutionen, som antogs, berörde provinsens grundlag, och lydde:

1. Resolvas, att vi, varande representanter af Saskatchewanens liberala parti, godkänna paragraferna i Saskatchewan-akten; att vi till fullo uppkäpta och erkänna de många svårigheter och delade ansträngningar, hvilka måste tagas under öfvervägande vid akts aflämnande, att vi öfverträdande tro det bestämmelserna i Saskatchewan-akten af fattades i en anda af vis fördragsamhet och generositet samt i öfverensstämmelse med Canadas grundlag, och vidare tro vi, att om provinsens regering vill allvarligt taga sin uppdrag till tillämpning af öfverensstämmelse med den akt, som givits provinsen, skola dess handlingar befrämja fred, framåtskridande, välfärd, icke endast i denna provins, utan också i hela Canada.

2. Resolvas, att denna konvention förklarar sin anslutning till de grundprinciper som utmärkt det Liberala eller Reformpartiet i Canada, hvilka etablerat en ansvarig demokratisk regering och i allmänhet hög grad bidragit till framåtskridandet inom alla samhällsklasser.

3. Resolvas, att denna konvention uttalar sin anslutning till och tro på principen om provinsiella rättigheter, hvilken princip alltid försvårat och upprätthållit af det liberala partiet i Canada sedan konfederationen, och när omständigheterna det fordra, skall det vara lagstiftarens plikt att försvåra sig om och behålla med alla lagliga medel dess fulla makt i afseende på lagstiftningen och förvaltningen.

4. Resolvas, att det är regeringens skyldighet att upphjuda sin bästa förmåga att förbättra skolorna och utbilda dem i alla delar af provinsen; att alla skolor erhålla tillräckligt penningunderstöd; samt att alla skolor, som erhålla hjälp från provinskassan, skola stå under fullständig kontroll och ledning af undervisningsdepartementet.

5. Resolvas, att på grund af den raska ökningen i invånarantalet och därmed följande anspråk på högre skolbildning, bör regeringen vidtaga åtgärder för upprättande af såväl ett provinnsuniversitet som högre landbruksskolor.

6. Resolvas, att efter provinsens utveckling och dess befolkningsvälfärd till stor del beror på goda vägar till marknaden och eftersom den snarast inlyftningen och bildandet af nybyggen gör det omöjligt på samma gång som öfverlåt af lokaldistrikten med deras begränsade förmåga att betala, och att de allmänna medel anslagna sådana vägar utan hjälp från provinsens allmänna medel, därför förklarar detta konvent, att regeringen utan dröjsmål bör antaga en kraftig och praktisk politik till att åstadkomma en mera betydande värdetransport samt underhålla ett första klassens system af landsvägar till alla marknadplatser, hvar till kostnaden huvudsakligen för bestridas af provinsens allmänna fonder.

7. Resolvas, att ena provinsens framåtskridande och välfärd nästan helt och hållet beror på utvecklingen af dess jordbruk och boskapskötsel, provinsregeringen bör på allt sätt uppmuntra dessa näringsgrenar.

8. Resolvas, att denna konvention till fullo erkänner betydelsen af Grand Trunk Pacific och Canadian Northern banbyggnader i västra Canada, särskildt inom provinsen Saskatchewan; att det blir provinsregeringens plikt att uppmuntra förbundsregeringen och järnvägsbolagen att tillse det de system, som äro under anläggning, med alla bekvämligheter, blifva färdiga på kortaste möjliga tid, så och att banorna må anläggas till nybyggen, hvilka för närvarande sakna järnvägsförbindelser.

9. Resolvas, att en järnväg till Hudson's Bay är nödvändig för västra Canadas fullständiga utveckling och att provinsregeringen bör utöfva sitt inflytande till förbundsregeringen för att snart få en sådan järnväg till stånd.

10. Resolvas, att denna konvention beklagar den handling som utfördes af Canadas parlament 1881, hvarigenom Canadian Pacific järnvägs egendom intogs från skatt såväl till provinsen som till lokaldistrikten och municipaliteterna och att såväl till provinsen som till lokaldistrikten bör taga makt och steg för att få denna orättvisa undantagsbestämmelse upphäfd.

11. Att, så långt praktiskt, staten eller municipaliteterna böra hafva kontroll öfver offentliga anläggningar.

12. Att vid upprättandet af offentliga institutioner hänsyn bör tagas till behoven i alla delar af provinsen, och att vid bestämmande af lokaler för offentliga byggnader publikens bekvämlighet bör tillgodoses såväl som att affärens kunna raskt göras undan.

13. Att provinsen Saskatchewanens regering bör vara på samma gång progressiv och ekonomisk, att dess metoder böra vara snabba och kraftiga; att den bör tillse behoven i alla delar af provinsen; och att dess mål böra vara att öka provinsens och dess invånarnes välfärd.

14. Att för provinsens utveckling och bebyggande en underrättelse- och arbetsbyrå bör bringas till stånd för att samarbeta med municipalråden, handelskamrarna, koloniseringsällskapen och andra bolag samt inrikesdepartementet, och att bringa provinsens fördelar för erhållande af arbete och hem till deras uppmärksamhet som ämna bli inflyttade.

Otvänmande resolutioner antogs os under ljungande bifallrop såsom platform för det Liberala partiet i provinsen Saskatchewan.

Canada.

NYA GUVERNÖRER utnämnda. Första steget i de nya provinsernas administration har i dagarna tagits, då guvernörer för dessa provinser utnämns. Kabinettet val för guvernör öfver Saskatchewan är Hon. Andrew E. Forget, f. n. guvernör öfver Nordvästterritorierna, samt för guvernör öfver Alberta Hon. G. H. V. Bulyean, som fört varit kommissionär för de offentliga arbetena i territorierna.

De komma att taga ämbetseden, den ene i Edmonton den 1 och den andre i Regina den 4 sept., och det tros, att Sir Wilfrid Laurier kommer att närvara vid ceremonierna.

ELDSVÅDA. I fredags medbrann J. Kidds kvarn i Prince Albert. Förlusten anslås till \$25,000.

TORRLÄGGNING. Stanley municipalitet har gjort ordning för dränering af 19,000 acres. Kostnaden belöper sig till endast \$9,000.

WETASKIWIN. Den österutgående C.P.R.-banan är nu färdig att öppnas för trafik. En svår rågnstorm drog i söndags öfver staden. En del såldes ned.

TEULON. Söndagen den 3 September kl. 3 em. hölles uppbyggelse-sammankommet i skolhuset. Besök af anordnad från Winnipeg baptistförsamling. Alla ombudda att komma.

AMERIKANSKA LANDSKÅRE strömma i massa in till Canada, meddelas från North Portal. Inland anslås flera hundra på dagen. Detta är ett god tecken, ty det betyder, att många acres skola läggas till åkerarealen nästa år.

SAMMANSLAGNING af de tre maritimprovinserna, New Brunswick, Nova Scotia och Prince Edward Island agter man nu för. Handelskamrarna i Yarmouth afstod här om dagen en resolution i denna riktning att tillstålla de olika provinserna samt uppmuntra dem att utse delegater för frågans vidare drifning.

CANADAS MJÖL börjar vinna efterfrågan i Kina. Som bekant hafva kinesiska affärsmän sammanlut sig till en ring för att boycott amerikanska varor, med afsett att i någon mån återbetala den amerikanska lagstiftningen, som förbjuder kinesisk lagstiftning i Förenta Staterna. Att denna boycott verkligen gör effekt synes af den raskt nedgående exporten på Kina från Förenta Staterna. Till Canada hafva både order och förfrågningar kommit och våra kvarnbolag göra sitt bästa för att taga tillfället i akt.

KONSTRUKTIONSBOLAG för Enligt hvad som meddelas från Montreal hafva landets ledande järnvägsbyråer sammanlut sig till ett bolag för att bygga den västra divisionen af G.T.P. samt branschlinjen till Fort William. Detta bolag skall arbeta enligt samma plan som det för hvilket Sir William van Horne stod i spetsen vid byggandet af C.P.R.

Arbetet på de första 100 milen af Fort William-banan kommer att bli synnerligen svårt, ty banan går genom en mycket bergig trakt. Bonds a \$30,000 per mil ha sålts, och dessutom har Ontario-regeringen gifvit en landförläning.

DET KONSERVATIVA parti-konventet i Alberta hölls den 17 dennes i Red Deer. Till hederspresident valdes Mr. R. L. Borden, president Mr. W. L. Walsh, intermitterande advokat R. B. Bennett. Konventet beslut att uppstå en kandidat i hvarje valkrets i opposition till de liberala. En platform på tio punkter antogs, behandlande:

1. Understöd åt jordbruket.

2. Upprättande af landbruksskolor, anläggande af goda vägar, byggande af broar och andra transportmedel.

3. Detta konvent protesterar mot de paragrafer i Alberta-akten, hvilka söka begränsa provinsens kontroll öfver dess undervisnings-system, därigenom för alltid förbjudande upprättandet af ett nationalsystem, och karaktärisera detta som en hänsynlös och omotiverad inblandning i provinsens själlstyrelserätt. Detta konvent förklarar sig i förväg af sådana åtgärder, att denna paragraf undanrättas Privy Councils pröming och därefter i den Britiska kejsaröfrets högsta domstol ett utslag erhålles huruvida denna paragraf är konstitutionell eller icke under Dominionparlamentets lagstiftningsrätt.

4. Upplörande regeringen att antaga en plan, hvarigenom C.P.R.-bolagets skattprivilegier upphävas.

5. Allmän äganderätt af alla offentliga monopol.

6. Landförläningar till de individer, hvilka tjänat under lanorna på slagfältet, inbegripet berömda poliser.

7. Anläggandet af ett provinnsuniversitet.

8. Ögillande af att statens ämbetsmän taga del i den politiska agitationen.

9. Full bestämmanderätt för lagstiftarens medlemmar i afseende på förläggande af den nya provinshuvudstaden.

10. Byggandet af en bana till Hudson's Bay.

INTERCOLONIAL Ryktet att intercolonial-banan skulle öfvertagas och förvaltas af en järnvägs-kommission har demterats från officiell håll.

PRISER PÅ FÄRMLAND håller i sig. Här om dagen såldes 1/2 sektion vid Miniota, Man., för \$3,100. Ijuga byggnader funnos på farmen och endast 100 acres under plog.

MORD I GRUFLÄGER. Joseph Bibeau, en hotellvärd vid Mount Sicker grufläger, omkring fyrtio mil från Victoria, B. C., mördades i söndags mörse af en grularbetare vid namn Fred Beech. Mordvapnet var en bitna, och mördaren har man ej fått ha. Bibeau var till börden fransk canadensare.

UTSTÄKNING af gränsen mellan Canada och Alaska pågår. Canada och Förenta Staterna hafva hvar sitt sällskap af landmätare ute. De amerikanska landmätarna på Tahkin-floden hafva hindrats mycket af högt vatten och rök från skogseldar.

FORT WILLIAM. Vi påpeka för våra läsare den annons, som den välkända fastighetsfirman Bowerman and C. insatt på annat ställe i detta nummer. Fort William är, på grund af sitt gynnsamma läge som hamnstad samt sin tillgång på vattenkraft för industriella företag, bestämd att blifva en af de största städerna i Canada, och större eller mindre kapital, som insättas där, komma utan tvifvel att bringa vinst. Flere af våra landsmän hafva tillförsäkrat sig om lotter där och äro väl behjälta med affären.

CANADAS ÄLDSTE lagstiftare, senator David Wark, dog i söndags mörse i Fredericton, New Brunswick, i en ålder af 101 år, 6 månader och 1 dag. Han sjukdom varade blott en vecka, han behöll medvetandet nästan ända in i det sista och dog utan plågor.

Senaste Wark var af skotsk börsade till New Brunswick vid 21 års ålder. Han sjuk sällan eller aldrig ond, brukade ej spirituos eller tobak, förde en enkel diet samt var af djup religiös öfvertygelse. På grund af sin sarsade omdömesförmåga samt sina öfriga personliga egenskaper hedrades han af den engelska kongungafamiljens medlemmar med benämningen "Canada's grand old man". Såsom deltagare i politiken tillhörde han de liberala och hade varit senator i 38 år.

DOUKHOBORERNA börja löslita sig från sina gamla ideer och föreställningar och antaga landets seder och bruk. Nu senast börja de upptaga homestead likt andra individuella byggnader. Ett hinder i doukhoborernas canadiserings synes deras ledare Peter Vagrin vara, hvilken visat sig såsom i verkligheten en fiende till reform bland sina anhängare och blifvit till en stor misstråkning för sina vännar kvämarne såväl som för våra myndigheter. Sålunda har han vägrat mottaga fonder för upplörande af skolhus samt stängt i gång varande. Han söker troligen behålla sin ställning på samma sätt som i Ryssland, där nämligen okunnigheten och därmed hans motstånd. Antagligen kommer regeringen att finna sig nödsakad ingripa i doukhoborbidningens samhällsordning, innan de triskas till ohjälpligt.

ELEKTRISK KRAFT i stället för ånga är det på förslag att använda på C.P.R. mellan Fort William och Winnipeg. I många delar af Förenta Staterna, särskildt i östern, har elektrisk kraft börjat användas i stor utsträckning, särskildt i och invid större städer, hvarest rök från lokomotiven särskildt skulle besvära. Kol brukas för det mesta att åstadkomma kraften, men detta är erkänt att vata den kostbaraste metoden för åstadkommande af elektrisk kraft. I trakten af Niagarafallen är utsträckningen af elektriska banor le-nomenal. De kollager inom Canadaland, hvilka ligga närmast till öfvervägande bansträckta, äro belägna på Klippbergen, och en stor del kol fraktas från Förenta Staterna till Fort William, hvarest det distribueras. Detta gör att kostnaden här ställer sig högre än i de östra linerna. Äfven har man funnit att siltningen i själva banan blir större hvarest ånglokomotiv brukas än hvarest drifkraften är elektrisk. Man har väntat kraft till tillgå vid Kakabeka-fallen, 20 mil från Fort William, vid Keewatin och i Winnipeg-floden, och hvad som återstår är att uppdraga en jämförelse mellan kostnaden af ånga gentemot elektriciteten.

Utlandet.

TÄGOLYCKA. Tjugo personer dödades och många skadades i England, Särskildt allmänna äro ett slags sommarströppiska och en annan sommarströppiska barn. Å hospitalen, som äro öfverfyllda, är dödesprocenten 36 på 100, och utanför hospitalen är barnsjukdomens allmänt dödlig. Två läkare från Lesters institut hålla på att studera sjukdomsfallen för att upptäcka farstötens ursprung och botemedel, men hafva hittills ej lyckats däri.

KEJSAR WILHELM förklarar genom tidningspressen, att han och kejsarinnan ej vilja mottaga presenter på sin silfverhjublingsdag, men att kommande af bidrag för välgörande ändamål med tillfredsställelse skulle mottagas.

KINESISKT LÄN. Morning Posts korrespondent i Shanghai säger, att en despatch från Peking tillänknagiver det Kina har upptagit ett lån på \$2,400,000 i Belgien, för Luban järnväg.

ENGLAND. Lord Minto, generalguvernör i Canada före Lord Grey, har utnämnts till vicekung öfver Indien att efterträda Lord Curzon, hvilken resignerat på grund af skalkjagheter med Lord Kitchener, som fått sig ålagd att omorganisera Indiens försvarskrafter.

JÄRNVÄGSLYCKA Å Union Pacific. Från Topeka, Kansas, telegraferas, att fem personer hafva dödats och flera blifvit skadade vid en järnvägsolycka nära Rossville, Kans.

Fredsunderhandlingarna pågå synnerligen knaggligt, sedan man kommit till huvudpunkterna, er-sättningssumman och landträderna. Ingendera vill gifva vika, och endast genom president Roosevelts personliga ingripande afvärdades konferensens upplösning. Japan synes beslutat att ej gifva vika i tun, och Ryssland är lika beslutamt. Flere främmande makter hafva sökt få Japan att moderera sina anspråk och utöfva sina påtryckningar i Tokio. Likasom efter kriget med Kina synas nu öf-riga makter ha lust att beröfva Japan frukterna af dess med stor blodigtjulelse vana segrar, och president Roosevelt lär som en kompromiss (!) hafva föreslagit, att Ryssland skulle få återköpa hela eller halva ön Sakhalin till ett pris, som sedermera skulle bestämmas, och denna summa inräknas i Japans krigskostnadsersättning. På svenska skulle man kunna kalla ett sådant förslag oförsäkamt.

Om fredsunderhandlingarna ej leda till vapenvila, har väderleken dock åstadkommit ett uppehåll i krigsoperationerna. Båda arméerna torde få ligga öfver samma ämna en månad på grund af de väldiga rägn, som gjort vägnarna oförbara. Nederbörden har varit ovanligt stor och hållande, landet är som ett stort kärl, hvilket gör det omöjligt att försä fram vagnar och artilleri. Japaneserna äro redo för en hufvudbatalj så snart det finnes en möjlighet att avancera, och den ryska armén yrkar att zaren ej skall afsluta någon fred förrän den än en gång fått ett tillfälle att rädda sin ära.

TRON PÅ ANDAR. Såsom karaktäristiska för japansk religiositet må anföras följande uttalande i amiral Togos officiella rapport om sjöslaget vid Tsushima. Amiralen skriver nämligen:

"I detta slag visade den fiendliga flottan, de någon stor ölkhet gentemot vår, och det måste med-ges, att fiendens officerare och manskap kämpade med den största energi för sitt land. Det faktum, att våra förenade flottor trots dessa omständigheter vunno en seger och ett så underbart resultat, måste tillskrivas hans majestät kejsarens upphöjda dygder och icke någon mänsklig makt (!) Särskildt måste jag tacka våra kejsarliga förfäders andars önsynlig ånå för det, att vår flottas och vårt manskaps förtroende varit så ringa. Till och med våra officerare och vårt manskap, hvilka gingo så tappert mot fienden och kämpade så förbittrade, synas nu, sedan slagets resultat är bekant, knappt veta, huru de skola uttrycka sina känslor öfver denna seger."

Unions Krisen.

Stortinget antog i dag med stor majoritet regeringens förslag angående öppnandet af underhandling med Sverige om unionsupplösning. Regeringen föreslog att meddelat resultatet af den nys så hållna omröstningen till svenska regering och anhölla om medverkan för en fredlig lösning af alla frågor i sammanhang med unionsupplösning, inberäknadt dem, som framställt i svenska riksdagen. Stortinget öfverlätt åt regeringen fullmakt att utnämna delegater att föra underhandlingarna.

Beslutet angående öppnandet af underhandling med Sverige angående unionsupplösning, mötte ett starkt och envist motstånd från de socialistiska och radikala lagren, hvilka program är att förhindra alla underhandling med Sverige. Den öfverväldigande majoriteten bevisar dock, att folket och stortinget äro angelägna att lösa frågan på fredlig väg. Underhandlingskomitén kommer antagligen att bestå af Loevald, utrikesminister, C. C. Berner, stortingspresident samt lörrer inrikesministern Vogt. Det tros nu, att Sverige är mera välvilligt stämtd i fråga om en Bernadottes kandidatur till Norges tron.

Den första literära perioden för Norge efter dess frigörelse från Danmark (afmanfaller med den första politiska utvecklingen, hvilken som bekant kom öfver folket i dess helhet tämligen öfberordad. Det är först efter det förut omtalade "Torveslaget", upplöpet den 17 Maj 1829, som Norge får en lifaktiva "literära" skrift. Detta är ett stort landens. Under det Danmark tog sina mesta intryck söderifrån, tog Norge redan tidigt sina från väster. Holbergs stora betydelse var, att han häftrade Englands och Frankrikes inflytande på Danmark och Norge gentemot Tysklands. Thulin infördes engelsk litteratur. Wensel och Det Norske Selskab använde som nämndt engelska och franska mönster.

Vid krisen år 1814 inträdde en stagnation. Norge vart skildt från Danmark, och krig pågick med England. Landet var utslättigt. Därtill kom som ett viktigt moment den politiska omvältningen i Frankrike. Eldsvolddsmännen voro barn af 1789 års revolutionens. Revolutionens anda präglade Norges grundlov, ett vackert frihetsmanifest, men statsrättsligt mindre moget.

Den literära och andliga omvältningen kom från Tyskland, först till Danmark, senare till Norge, med hvilket land förbindelsen var abrutten. Därför fok Danmark en storstad literär utveckling, medan Norge blif ständigt kvar på samma punkt ända till 1860-talet.

Den tyska omvältningen karaktäriseras af romantiken, hvilken pekade hän på de romanska landens Dante, Tasso, den spanska folkvisan, Cervantes, Calderon; också tog i Shakespeare och med kärlek omfattade den tyska medeltidens diktning, lif och riddarevisor. Romantiken häldade en ny upplätning af poesien som något själfständigt, ett uttryck för de djupaste känslorna i människosjelen i motsats till det föregående "upplättningskedets" förfufltro och kalkborgerliga byttigetsposi.

Romantiken kom till Danmark 1802 genom den norskfödde Stef-fens, som höll föreläsningar i Köpenhamn om Tysklands och den romanska världens litteratur. Önskeläger var en af hans hörare och skref "Guldhornet" efter ett natllängt samtal med Stef-fens. Med denna dikt begynte romantiken i Danmark. Stora diktare framträdde.

Norge låg samtidigt i literära dväla, närade sig på efterdyningar. Nordal Brun og Seidlt, två äldersstigna diktare, lefde ännu och skrefvo dryckesvisor. Norge fick ju eget universitet 1811, som 1813 började en de första åren mycket anspråklös verksamhet. Kristiania var då en liten usel stad utan en ordentlig tidning; ingen tidskrift eller förläggarpres-sägde den. Men det började dock gro. Diktarne kommo stiltigen med på romantiken, men lamlande

Den första literära perioden för Norge efter dess frigörelse från Danmark (afmanfaller med den första politiska utvecklingen, hvilken som bekant kom öfver folket i dess helhet tämligen öfberordad. Det är först efter det förut omtalade "Torveslaget", upplöpet den 17 Maj 1829, som Norge får en lifaktiva "literära" skrift. Detta är ett stort landens. Under det Danmark tog sina mesta intryck söderifrån, tog Norge redan tidigt sina från väster. Holbergs stora betydelse var, att han häftrade Englands och Frankrikes inflytande på Danmark och Norge gentemot Tysklands. Thulin infördes engelsk litteratur. Wensel och Det Norske Selskab använde som nämndt engelska och franska mönster.

Vid krisen år 1814 inträdde en stagnation. Norge vart skildt från Danmark, och krig pågick med England. Landet var utslättigt. Därtill kom som ett viktigt moment den politiska omvältningen i Frankrike. Eldsvolddsmännen voro barn af 1789 års revolutionens. Revolutionens anda präglade Norges grundlov, ett vackert frihetsmanifest, men statsrättsligt mindre moget.

Den literära och andliga omvältningen kom från Tyskland, först till Danmark, senare till Norge, med hvilket land förbindelsen var abrutten. Därför fok Danmark en storstad literär utveckling, medan Norge blif ständigt kvar på samma punkt ända till 1860-talet.

Den tyska omvältningen karaktäriseras af romantiken, hvilken pekade hän på de romanska landens Dante, Tasso, den spanska folkvisan, Cervantes, Calderon; också tog i Shakespeare och med kärlek omfattade den tyska medeltidens diktning, lif och riddarevisor. Romantiken häldade en ny upplätning af poesien som något själfständigt, ett uttryck för de djupaste känslorna i människosjelen i motsats till det föregående "upplättningskedets" förfufltro och kalkborgerliga byttigetsposi.

Romantiken kom till Danmark 1802 genom den norskfödde Stef-fens, som höll föreläsningar i Köpenhamn om Tysklands och den romanska världens litteratur. Önskeläger var en af hans hörare och skref "Guldhornet" efter ett natllängt samtal med Stef-fens. Med denna dikt begynte romantiken i Danmark. Stora diktare framträdde.

Norge låg samtidigt i literära dväla, närade sig på efterdyningar. Nordal Brun og Seidlt, två äldersstigna diktare, lefde ännu och skrefvo dryckesvisor. Norge fick ju eget universitet 1811, som 1813 började en de första åren mycket anspråklös verksamhet. Kristiania var då en liten usel stad utan en ordentlig tidning; ingen tidskrift eller förläggarpres-sägde den. Men det började dock gro. Diktarne kommo stiltigen med på romantiken, men lamlande

Den första literära perioden för Norge efter dess frigörelse från Danmark (afmanfaller med den första politiska utvecklingen, hvilken som bekant kom öfver folket i dess helhet tämligen öfberordad. Det är först efter det förut omtalade "Torveslaget", upplöpet den 17 Maj 1829, som Norge får en lifaktiva "literära" skrift. Detta är ett stort landens. Under det Danmark tog sina mesta intryck söderifrån, tog Norge redan tidigt sina från väster. Holbergs stora betydelse var, att han häftrade Englands och Frankrikes inflytande på Danmark och Norge gentemot Tysklands. Thulin infördes engelsk litteratur. Wensel och Det Norske Selskab använde som nämndt engelska och franska mönster.

Vid krisen år 1814 inträdde en stagnation. Norge vart skildt från Danmark, och krig pågick med England. Landet var utslättigt. Därtill kom som ett viktigt moment den politiska omvältningen i Frankrike. Eldsvolddsmännen voro barn af 1789 års revolutionens. Revolutionens anda präglade Norges grundlov, ett vackert frihetsmanifest, men statsrättsligt mindre moget.

Den literära och andliga omvältningen kom från Tyskland, först till Danmark, senare till Norge, med hvilket land förbindelsen var abrutten. Därför fok Danmark en storstad literär utveckling, medan Norge blif ständigt kvar på samma punkt ända till 1860-talet.

Den tyska omvältningen karaktäriseras af romantiken, hvilken pekade hän på de romanska landens Dante, Tasso, den spanska folkvisan, Cervantes, Calderon; också tog i Shakespeare och med kärlek omfattade den tyska medeltidens diktning, lif och riddarevisor. Romantiken häldade en ny upplätning af poesien som något själfständigt, ett uttryck för de djupaste känslorna i människosjelen i motsats till det föregående "upplättningskedets" förfufltro och kalkborgerliga byttigetsposi.

Romantiken kom till Danmark 1802 genom den norskfödde Stef-fens, som höll föreläsningar i Köpenhamn om Tysklands och den romanska världens litteratur. Önskeläger var en af hans hörare och skref "Guldhornet" efter ett natllängt samtal med Stef-fens. Med denna dikt begynte romantiken i Danmark. Stora diktare framträdde.

Norge låg samtidigt i literära dväla, närade sig på efterdyningar. Nordal Brun og Seidlt, två äldersstigna diktare, lefde ännu och skrefvo dryckesvisor. Norge fick ju eget universitet 1811, som 1813 började en de första åren mycket anspråklös verksamhet. Kristiania var då en liten usel stad utan en ordentlig tidning; ingen tidskrift eller förläggarpres-sägde den. Men det började dock gro. Diktarne kommo stiltigen med på romantiken, men lamlande

Den första literära perioden för Norge efter dess frigörelse från Danmark (afmanfaller med den första politiska utvecklingen, hvilken som bekant kom öfver folket i dess helhet tämligen öfberordad. Det är först efter det förut omtalade "Torveslaget", upplöpet den 17 Maj 1829, som Norge får en lifaktiva "literära" skrift. Detta är ett stort landens. Under det Danmark tog sina mesta intryck söderifrån, tog Norge redan tidigt sina från väster. Holbergs stora betydelse var, att han häftrade Englands och Frankrikes inflytande på Danmark och Norge gentemot Tysklands. Thulin infördes engelsk litteratur. Wensel och Det Norske Selskab använde som nämndt engelska och franska mönster.

Vid krisen år 1814 inträdde en stagnation. Norge vart skildt från Danmark, och krig pågick med England. Landet var utslättigt. Därtill kom som ett viktigt moment den politiska omvältningen i Frankrike. Eldsvolddsmännen voro barn af 1789 års revolutionens. Revolutionens anda präglade Norges grundlov, ett vackert frihetsmanifest, men statsrättsligt mindre moget.

Den literära och andliga omvältningen kom från Tyskland, först till Danmark, senare till Norge, med hvilket land förbindelsen var abrutten. Därför fok Danmark en storstad literär utveckling, medan Norge blif ständigt kvar på samma punkt ända till 1860-talet.

Den tyska omvältningen karaktäriseras af romantiken, hvilken pekade hän på de romanska landens Dante, Tasso, den spanska folkvisan, Cervantes, Calderon; också tog i Shakespeare och med kärlek omfattade den tyska medeltidens diktning, lif och riddarevisor. Romantiken häldade en ny upplätning af poesien som något själfständigt, ett uttryck för de djupaste känslorna i människosjelen i motsats till det föregående "upplättningskedets" förfufltro och kalkborgerliga byttigetsposi.

Romantiken kom till Danmark 1802 genom den norskfödde Stef-fens, som höll föreläsningar i Köpenhamn om Tysklands och den romanska världens litteratur. Önskeläger var en af hans hörare och skref "Guldhornet" efter ett natllängt samtal med Stef-fens. Med denna dikt begynte romantiken i Danmark. Stora diktare framträdde.

och utan mod till själfständighet. De mera kände diktare från denna tid, af hvilka ingen ägde en omfattande berömmelse eller betydelse, voro Lyder C. Sagen, J. S. Munch, C. N. Schwach, S. O. Wolff, M. C. Hansen och H. H. Bjerregaard. Den förstående har sin största betydelse som uppfostrare. Welhaven var hans främste elev. Munch var språklig nydanare. Hans "Norges Løve" erinrar alltför starkt om Tegners "Göta Lejon". Schwachs mest bekanta dikt är hans "Flagsag". Wolff, också påverkad af Tegner, skref den storslaget bombastiska "Hur berligt er mit Fædreland" efter att han sett Thulemarken, och den enkelt gripande dikten "Nordhavet". Hansen var en öfvergångsman med romantisk af det rysvärda slaget. Bjerregaard vann första priset i en täflan för diktandet af en nationalsång med sin "Søner af Norge", hvilken blif ytterst populär, men senare förträngdes af Bjørnsens "Ja, vi elsker dette landet". Bjerregaard skref det enda ännu lifkraftiga dikterverket från denna period, sångstycket "Fjeldeventyret". Till det sistnämnda, såväl som nationalsångens komponerade Waldemar Tidne anslående musik,

Den första literära perioden för Norge efter dess frigörelse från Danmark (afmanfaller med den första politiska utvecklingen, hvilken som bekant kom öfver folket i dess helhet tämligen öfberordad. Det är först efter det förut omtalade "Torveslaget", upplöpet den 17 Maj 1829, som Norge får en lifaktiva "literära" skrift. Detta är ett stort landens. Under det Danmark tog sina mesta intryck söderifrån, tog Norge redan tidigt sina från väster. Holbergs stora betydelse var, att han häftrade Englands och Frankrikes inflytande på Danmark och Norge gentemot Tysklands. Thulin infördes engelsk litteratur. Wensel och Det Norske Selskab använde som nämndt engelska och franska mönster.

Vid krisen år 1814 inträdde en stagnation. Norge vart skildt från Danmark, och krig pågick med England. Landet var utslättigt. Därtill kom som ett viktigt moment den politiska omvältningen i Frankrike. Eldsvolddsmännen voro barn af 1789 års revolutionens. Revolutionens anda präglade Norges grundlov, ett vackert frihetsmanifest, men statsrättsligt mindre moget.

Den literära och and

CANADA

Utgivres hvarje Onsdag i Winnipeg, Man., af FLEMING PRINTING CO. LTD.

"CANADA", den enda skandinaviska Veckotidningen i vester Canada, utkommer hvarje vecka 7-spaltigt, följande format, behandlar utslutande canadiska förhållanden, innehåller nyheter från In- och Utlandet, intressanta följelöser, berättelser, etc. Abonnementsdelningen rekommenderas till ett noggrant studium.

PRENUMERATIONSPRIS: Helt År (6 förakott).....\$1.00 Halvt År do......60 Fjärdedels År do......35 Helt År till Sverige.....1.50 Halvt År do......85

Prenumerationsmedel insändas så väl i registrerat bref, som Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare behöva ej registreras.

Lokal agenter önskas i alla platser, där landsmän något sig ned, och lämnas god provision åt prenumerationsmäklare.

Korrespondenser och nyheter, så väl som artiklar och uppsatser som beröra dagens frågor eller våra landsmans särkilda förhållanden, skola alltid finna plats i tidningens spalter, såvida de ej komma i kollision med tryckföreningsföreskrifterna.

Bokhandel i förening med tryckeriet. Rikhaltig svensk och norsk o. dansk litteratur, ordböcker och läroböcker i engelska språket.

Tryckeri och Kontor är beläget på 259 Fountain Street, invid Sv. lut. kyrkan, och inviteras landsmännen till besök.

Adressera: CANADA, 259 Fountain st., Winnipeg, Man.

K. Flemming, Redaktör. J. E. Lidholm, Manager.

"Historien upppejar sig själv", heter det. I går sammanträdde det norska stortinget för att fatta beslut om att meddela svenska regeringen och svenska folket, att Norge önskar unionen med Sverige upphävd.

John Kinaman och Onkel Som äro inte sams längre. Boycotten mot amerikanska järnvägar i Mexiko har bildat en bred Panama-kanal mellan Canada och Mexico.

Northväst-Liberalerna

halva nu både i Alberta och i Saskatchewan konstituerat sig i vederbörlig ordning, valprogram antagits, lederna mönstrats och ledare utsatta. Det konservativa partiet har följt exemplet, men om man transkriberar båda partiernas sammansättning, programlinje och ledare, så man hoppas, att det liberala partiet skall gifvas den nödvändiga uppgiften att leda de respektiva provinsernas första öden. Grundtonen i de liberala partiprogrammen anslogs af Mr. Walter Scott, då han sade, att liberalernas motto var "fred och framstegskridande". Under det att de båda partierna nu stå jämsides med hvarandra vid starten och halva mycket gemenamt, måste man i synnerhet granska de män, af hvilka ledningarna af partierna utgöras och på hvilka ansvar utvänder sig programmet. De konservativa politiska ledarna hafva utdragit skiljelinjen, när Mr. Haultain förklarade efter omvalen i Ontario, att agitationen skulle fortsättas inom territorierna i den s. k. skollfråga. Detta är i och för sig ett kraftigt beslut, om liberalerna på något sätt förbundit sig att försvara eller verka på något annat än ett nationellt skolsystem. Men de vägra att rida på Mr. Haultains eller Mr. Bennets häpphäst, och därför ha de båda partierna nödgats göra inrätt mot hvarandra. Mr. Haultain utträdde i vintras, att om han vore vald till riksdagen, skulle han denna vår ställning till den norska revolutionen och lysnar med förtroende till våra varnande ord. Skulle det icke vara möjligt för den öfriga vänsterpressen "att med försäkring af våra bredare öyer komma till den insikten, att ett folks enhälliga vilja måste betraktas som räddat på svägar, då den brutalt söndersliter de band, som blod, språk och land knutit kring folk af samma stam?"

De norska trupperna, skriver en dansk, som nyligen varit i tillfälle att besöka deras öfningplatser, hafva som bekant dragits samman på olika punkter längs östgränsen, men verka just icke imponerande, vare sig genom antal eller i något annat hänseende. Möjligen ha de några för utomordentliga förökta utmärkte egenskaper, men emellertid göra de obestridligen intrycket af att vara ganska tråkiga miliscoldater. Dock berömma deras öf-

Hvad saken gäller.

Dr. Hugo Wickström skriver härom i J. P.

Det råder för närvarande en stor förbittring både i den svenska pressen och bland den svenska allmänheten rörande upplåtningen af den norska revolutionens insubörd.

Nästans hvarje medborgare och hvarje tiding har sitt program med ganska ofta stora skiljaktigheter. Det finnes både "storvessnisk" och "småvessnisk" unionsvänner och unionsfienter, monarkister och republikaner, sällsagare och skandinaviser, krigsvänner och fredsvänner — man är öfra, att förlora börsen under bruset af alla dessa stämmor, som i olika tonarter angiva skilda personer och grupper upplåtning af den norska revolutionen samt lemma rfd rörande de mått och steg, som med anledning häraf böra vidtagas.

Hvad har Norge gjort?

Det har: 1) Ålsatt en konung, som icke därtill gifvit den minsta anledning, enär han hvarken invecklat landet i några vidlyftigheter eller i något hänsende brutit mot dess grundlag;

2) uppsagt en union, som i 90 år skänkt landet fred och säkerhet samt litet det fritt utveckla sig enligt de grundsatser, som dess representation bestämde.

Kan en förbundsbroder gifva dessa handlingar?

Det finns åtskilliga svenska tidingar, som därtill svara att de icke kunna vara blinda för de rättskränkningar, som Norge gjort sig skyldigt till, men att man icke bör fästa sig vid sätet för revolutionen, enär detta under alla förhållanden måste bli lagvidrigt, utan i dess ställe fastslå det faktum, att hvad ett folk enhälligt beslutat måste ett annat, därmed förbundet folk acceptera utan gensaga.

Därför ropar dessa tidingar: "Fred med Norge! Rättvisa åt Norge!"

Satsen låter ju så klar, så omtvingslös, man måste böja sig för ett folks enhälliga vilja, men huru klar och huru sann den än må synas, kan det finnas fall, då dess klarhet lider af betydande fläckar och då dess sanning är — logn.

Låt oss något litet betrakta ett stycke af världshistorien, hvilket kan lemna ett parallelexempel på det spel, som nu är i fråga! Det tyska förbundet (1815—1866) i dess senaste fas är särdeles lämpligt som belysningsmateriel i detta hänseende. Det tyska förbundet sammanfattade ett 40-tal stater och fria riksstäder, hvilka, på samma sätt som de svenska förbundsstaterna, hade utvaldt en enda utvald, utvald på samma sätt som Sverige och Norge. Låt oss vidare antaga, att en af dessa förbundsstater, t. ex. Sachsen, skulle enhälligt förklarat sig vilja skilja sig från förbundet och gå sin egen väg, skulle väl då förbundsstyrelsen böjt sig för denna enhälliga vilja? Nej! Och hvarför icke? Emedan ett dylikt steg skulle sätta en högre enhet än nationens, i fara, nämligen stammens.

Emellertid tog Sachsen detta steg, det gick, i likhet med några andra förbundsstater, sina egna vägar och slöt sig till Österrike, som dock besydes af Preussen. De stater, som svikit sin stamfäst, straffades hårdt: Hannover, Hessen-Kassel, Nassau och Frankfurt am Main indrogs till Preussen, och Sachsen, som Preussen först haft för afsikt att införliva med sig, fick till detta land överläta högsta ledningen af sin krigsmakt och diplomati.

Då man fränser mindre skiljaktigheter, visar det sig att Norges brytande af unionen grundar sig på samma bristande upplåtning af stammens berättigade krav som de svikande tyska staterna upplåtande inom det tyska förbundet. Huru enhälligt Norge än må ha fattat sitt beslut, utgör detta dock ett hot mot den skandinaviska stammens frihet och medför de största faror för dess bestånd.

Det är på denna grund vi med våra lungors hela kraft protesterar mot Norges stamförrädiska affär. Fortfarande afskyende den svenska högern, hvars inre politik möjliggjort Norges affär och driver vårt eget land framåt mot revolutionen, påtryka vi dock en nationell samling, ty inom kort kommer att afgöras, om vi skola kunna rädda vår gamla frihet eller icke.

I Jämtbygd förstår man denna vår ställning till den norska revolutionen och lysnar med förtroende till våra varnande ord. Skulle det icke vara möjligt för den öfriga vänsterpressen "att med försäkring af våra bredare öyer komma till den insikten, att ett folks enhälliga vilja måste betraktas som räddat på svägar, då den brutalt söndersliter de band, som blod, språk och land knutit kring folk af samma stam?"

De norska trupperna, skriver en dansk, som nyligen varit i tillfälle att besöka deras öfningplatser, hafva som bekant dragits samman på olika punkter längs östgränsen, men verka just icke imponerande, vare sig genom antal eller i något annat hänseende. Möjligen ha de några för utomordentliga förökta utmärkte egenskaper, men emellertid göra de obestridligen intrycket af att vara ganska tråkiga miliscoldater. Dock berömma deras öf-

derare dem i höga ordalag, och då kan det ju ej vara en osamtående i ett betyg för berömmelse berättigande. Bevingningen är emellertid den bästa möjliga. Kavalleriet lemna åtskilligt öfrigt till Genska, såsom och kavalleriofficerarne själva villigt medgifva, men hästarna äro förtäfliga och gå i bergen lika säkert som mulosnor.

UR NORGES HISTORIA

Forts. från sid. 14.

la, gula och gröna. Vinj sag där kalköf, som var svart af ålder. Gårdarna utvexlade mat och gilltasvuxna fisker. De gamla rika ätterna hade intet, som var väskert. En ånka ville låna tio specier för att hjälpa sin studerande son. Häkonstad ville ej lemna den utan på kaution. Han tog 12 procent och mega på hvad han lånade ut. Vinj utbrister: "Efter krog såde man, att upplysning är liberalitet. Slikt eftermåle får ej då, gamle Häkonstad!"

Wergeland lit narra sig af förtäflade åder, hvarfor han greps af denna bondleher, hvilken snart dog ut.

En viktig faktor i det nationella livet i Norge var den roll studenterna på den tiden spelade. I en liten universitetsstad hela världen utöfver vänder sig allt om universitetet och studenterna bliva en makt. Med Kristianias växande storhet försvann så småningom senare studenternas betydelse. Men då staden blott hade 15,000 till 20,000 invånare och studenterna redan utgjorde 500 till antalet, var det anorlundt.

Studenterna voro en privilegerad klass med Köpenhamnsprivilegier. I Köpenhamn hade norsmän och isländare utgjort en sluten lyking mot danskarna. Vanligen starkt och begäfvade, representerade norrmännen ganska väl sitt hemland, hvilket de senare studenterna i Kristiania också ansågo sig göra, landets blomma och själ skärma att leda dess utveckling.

På den tiden voro i Kristiania icke slott och universitet bygda, och en lefva personer, som då plögade på på jakt på den nuvarande Stortingetsplatsen. Det var således klart, att Studentsamfundet, som stiftades 1818, genast från början skulle komma att spela en stor roll. Från 1824 utvecklades det till en klubb, i hvilken handlingar, lytes och diskussioner höllas. Senare väcktes det politiska intresset genom lösende utländska tidingar och hälländat af diskussioner.

Det blev flere och flere, som ville hemåt. Studentsamfundet till hvad Skandinavien öfver hela Norden politiska pånyttförelse. Andra vilka hålla politik ut och göra studentföreningen literär och vetenskaplig. Den förra faktionen hade till höfding Wergeland, den senare Welhaven.

Henrik Arnold Wergeland (1808—1845) är den största gestalten i Norges literaturhistoria, en nationalhjälte, en kanoniserad utvecklings- och framstegskridandets man. Wergeland dog vid 36 års ålder, men efterlemnar en stor literär produktion, trots han lejde med på alla områden. Själl vilje han vara blott diktare, men var folket som följde honom, hysande samma upplåtning om diktarkärligt som Björnson, hvilkens store föregångare han var.

Namnet Wergeland är hämtadt från gården Verklund i Sogn. Faderen var läkare, fadern präst. Den senare, Nils Lassenen, antog namnet Wergeland. Denne, en stridbar, äregrig man, ifrade för föreningen med Sverige och var en af Eidsvoldsmännen, själf proet i Eidsvold. Hans hustru var af den konstnärligt begäfvade danska släkten Thaulow, ur hvilken senare en af Norges störste målare framgick.

Egendomligt är att Henrik Arnold Wergeland skref sitt hufvudverk, en diger bok på 720 sidor, vid blott 22 års ålder. Än egendomligt är, att kanske knappt tio månader löst den i sin helhet. "Skabelsen Menesket og Messias" utgör en spekulation öfver människoskicket, tillvara och djupaste mysterier. Det hela utgör en serie af storslående improvisationer, omslutande hela människlighetens lif och stödda på rationalismens världsåskådning. Styckevis är arbetet mycket löst och högt skatadt. "Den Engelske Lods", på börjad 1844, är Wergelands sista stora verk och hör till det vackraste han skrivit. Wergeland ansågs i vissa kretsar för ett stort geni, af andra för raka motsatsen. Kritiken kom till orda genom hans store medfärdare Welhaven.

J. S. Welhaven (1807—1873) var i mycket Wergelands motsats. Något frömt, mildt var hos honom förmodat med något skarpt, tvärf. Han liknade sig själf vid rosenbusken med dess rosor och tömen. Sina milda egenskaper hade han ärit af fadern, som var präst på lasaret för spetsiska i Bergen. Från modern, född Cammermeyers, fick han i af sina stridbara egenskaper. Welhaven utgör en blandning af kängtan efter frid och kamplystnad.

Welhaven var god tecknare och ville blifva målare. Hans lärare, Sagen, uppmanade hans konst-

närjiga anlag, men ledern ville att han skulle blifva präst. Welhaven tog studenten och sin andra examen, men vilje ej studera teologi. Han tecknade och spalt i Kristiania, men uppträdde alltid elegant. Han var som tecknare ej dugande och framledde en sorglig ungdomstid.

Då uppstod kolossen Wergeland, hvilkens diktning redan från början väckte upseende. Wergeland och Welhaven voro kamrater i Studentsamfundet och som alla studenter på den tiden "du" med hvarann, men ej intima vänner. Welhaven föregådes öfver Wergelands språk och förförlighet och tänkte det dunkelt. Själva är det dunkelt tänkta. Welhaven skref anonymt en dikt mot Wergeland. Detta god uppslaget till de väldiga literära fejden mellan de bägge diktar-skillena benämnda "Stumpefejden" (1831—1832), "Demningsstriden" (1834—1835) och "Campbellerslaget" (1838). I dem alla drog "strategiskt" Wergeland ständigt det kortare sträet, ty han var klumpig och grof i sin polemik. Welhaven däremot smidig och bätande kvick. Hela det literära och journalistiska Norge tog en ifrig del i dessa strider och delade sig i två läger, af hvilka Wergelands var det mest manstarka, men Welhavens städe det bäst rustade.

Wergeland fortsatte samtidigt sin verksamhet att fara omkring som en folkprofet för att uppmanna allmoget till renlighet, idoghet och andlig odling. Han införskrif från, uppträdde folkbibliotek, utgaf en häftskrift för allmoget, senare en för arbetarne, hvilka bägge publikationer pågingo till hans öda. Han kände sig af ansvar för hela folket, som förstod och afskade sig från mindre, men han led för norska folket en dess egen hjälte.

Welhaven utgaf år 1834 en stridbart kräftigt dikt, kallad "Norges Dæmring". Detta hans första uppträdande som diktare gjordes med en samling formelt fulländade sonetter. Det var egendomligt att Welhaven skulle ställa sig i kamp mot den starkaste rörelsen i landet, den Wergelandska. Detta har mycket kritiserats, men mindre berättigadt, ty det bevisar mot hos en man, som ställer sig själf i bredd, hvilket ej var underligt, ty polemik ljeter blit alltid oklar.

"Norges Dæmring" väckte räsande förbittring i Wergelands läger. En hel massa stridskrifter växlades. Wergelands fader deltog i striden. Han är våldsam, som att ha utskällt hela Norge.

År 1838 medförde en händelse, som afslutade striden. En tällingsinbjudning hade utgått om att skriva ett skådespel med ämne "The Campbells". Munch tog första priset, Wergeland andra. Wergelands stycke blef också uppförd. Vid första representationen märktes svaga utvisningsförsök. Men till den andra hade den Welhavenska klockan besjafat, möta upp för att ställa till skandal. Welhaven, Stang, Schweigaard, Ducker m. fl. af Norges senare yppersta män uppstodde en hyvskonsert från parterren. Då stycket näst af bryttas och regissören kom att bestraffas tornen, möttes han af ett bombadement af äpplen från galleriet.

Men Wergelands vänner voro också där. Efter hvisslingarna föllde utbrott af Wergelands kik medelst applåder. Det var då vild uppståndelse och handgemäng med kikare, portnycklar, käppar, näfvar. Hvisslarna drofros ut på platsen utaf det teatern, hvarst striden fortsattes. Den bemärdas sedan "Campbellerslaget". Men med fejden mellan Wergeland och Welhaven var det nu slut. Dädan efter ging de hvar sin väg på sina skilda diktarbanor.

Norges natur var då upptäckt i sin storslagna särighet först efter Wergelands tid. Jotunheimen var okänd. Blott några af de tamaste partierna af Norges skönhet vid Kristiania och Hardanger voro kända. Bönerna funno Norge fullt. Dakotas prärier finna de storslåtadt vackra, men ik snart som hemföret till de gamla fjällarnas. Stadsbefolkningen kände ej naturen, ej heller kände den folkdiktningen. Fredrika Bremer skref till Wergeland och bad om material för en uppsats om norsk folkpoesi. Wergeland svarade, att han visste ej om någon sådan lanns.

Welhaven kom efter sin polemiska period in under den folkliga påverkningen i litteraturen (1845—1857). Welhaven blef folkdiktningens förste man, ehuru han omsatt de dess stöder på sitt sätt.

Welhaven utvecklades sent, och det är ett märkligt fenomen, att en diktare finner sig själf så sent som han gjorde. Wergeland var en snäll skriftsmän. Welhaven följde med smärt och var en egendomligt fin, sakt natur, som ej kunde skriva hvad som helst för hvem som helst. Han önskade skriva för dem ensamt, som vilje göra sig litet bryderi för att förstå honom. "Evyind Bolt" och "Dyre Vase" äro ett par af Welhavens yppersta dikter.

Forts.

PATENTS PROMPTLY SECURED

We solicit the business of Manufacturers, Engineers and others who require the assistance of having their Patent business transacted by Experts. Preliminary advice free. Charge moderate. Our Inventors' Adviser sent upon request. Address: H. Munn & Co., New York City, U.S.A.

SNUS and TOBACC

samt cigarrer m. m. tillhandahållas i parti och minst hos

ERZINCERS, McINTYRE BLOCK-WINNIPEG

LKBESORJARE

J. Thomson & Co.

501 MAIN STREET

Midt emot City Hall. Telefon 1

A. S. BARDAL

Begravnings Byrå

Begravnings utöfas formt och till moderat pris.

Hyrskuskver, 14 kl. droskor.

Telefon 306.

Adr: cor. ROSS & NENA

The Excelsior Life Insurance

För våra populära och resonabla Lifförsäkringspolicer hänvid eder till undertecknad för vilkor et

Pengar utlänas på Farm- och Stadsegendom mot låg ränta, där lif försäkringspolicer finnes.

A. HALLONQVIST.

Special agent, 293 ELLIS ST.

V. E. D.

Tamarac, Gran, Pine, Ek och Björk, Pople, bästa slag till lägsta möjliga priser.

O. SIMONSON

116 CHARLES STREET

Telefon 2255.

Finaste slag af viner, likörer och cigarrer. Första klass inredning.

The Market Hotel

Midt emot City Market.

145 DUNDAS STREET

Pris: 1.50 pr dag

P. O'CONNEL, Prop.

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS DESIGNS COPYRIGHTS &c.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. HARRISON & ROSS, Patent Attorneys, 605 Broadway, New York.

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$1 a year, \$4 a half year, \$7 a year, in advance.

MUNN & Co., 37 Broadway, New York

Branch Office, 50 P. St., Washington, D. C.

DET ÄR FARLIGT ATT HA DÄLIGA NJURAR.

Experimentera icke med billiga, arliga patentmediciner. Skaffa Er en osvåkiga, säkra böten

FERROZONE

Tusentals behålla sig vid fullkomlig hälsa och fria från njurkomplikationer genom Ferrozone. Bland dem om uttrycka sig i de mest berömda ordalag om Ferrozone är

Mr. Chas. F. Olive, af "the Gazette", St. John, N. B.: "Under sju års tid hade jag njurlidande," säger Mr. Olive, tills jag helt nyggen led tortyr. För några månader sedan antog mitt tillstånd en mycket allvarlig form. Jag råddes flera läkare i staden, tog in olika slags piller, men utan ringaste hjälp. Jag led af intensiv smärta i lumsken, och den tilltagande svårigheten af min åkomma dref mig att försöka Ferrozone.

Det gaf mig hastig lindring, och ett half dussin askar botade. Ferrozone kan jag rekommendera särskildt som ett medel för dåliga njurar." — Chas. F. Olive.

Ferrozone icke allensast botar njurkomplikationer, utan också sådana krämpor som Rheumatism, Gikt, Ländvärk, Hudutslag, Sockersjuka, Dåsighet och Nervositet, som äro förorsakade af att njurarna äro i ordning. Det neutraliserar och förstor allt gift i systemet, renar blodet, och rycker upp försäppad energi. Den är på samma gång mild och säker. Kostar 50c. pr ask, eller sex för \$2.50. Öfverallt hos apotekare, eller pr post från de Ferrozone Company, Kingston, Ont. Uraktligt icke att skaffa er Ferrozone genom det skall göra er klink.

Godt-Köp

endast denna vecka!

FRUKT - SAFT

i helbuteljer. 25c. Kontant.

GUSTAFSON & CO.

Phone 294 375 LOGAN AVENUE, WINNIPEG.

SKANDINAVER, SE HIT!

Calgary och Omnejd FARMLAND

Brukadt och Obrukadt

Kännedomen om detta distrikt och dess lämplighet för jordbruk håller på att sprida sig hastigt.

Se vår lista innan Ni KÖPER annorstädes.

Vi halva den ende Skandinaviska vägledare i staden.

W. S. Lazier & C

813 Center Street, - Calgary, Alta

P. O. Box 223 Phone 137

Atlantic Steamship Agency

BILJETTER

till och från Skandinavien och Finland, med alla Atlantiska linier. Om ni ämnar sända efter anhöriga eller vänner, skrif till oss efter biljettpris. Biljetter från alla skandinaviska hamnar till lägsta priser. Nuvarande biljettpreis från Skandinavien \$30.00, från Liverpool \$2.00. Hänvänder till

W. J. P. Cummings

General Steamship Agent, C.P.R. Office, WINNIPEG, MAN.

Sommaren

nalkas och törsten ökas. Kom ihåg, att vi tillverka

MINERAL-VATTEN

- OCH -

LASKEDRYCKER

fabrikat. "GOLDEN KEY BRAND" är vårt

E. L. DREWRY. - Bryggeri,

Canada Permanent Western Canada

MORTGAGE CORPORATION.

Hufvudkontor: Toronto, Afdelingskontor: Winnipeg.

Pennin'or utlänas på fastighet eller land mot lägsta gälland i Farmland till salu. Köpare skall finna det fördelaktigt att aminera vår lista först. Skrif efter vidare upplysningar till

W. M. FISHER

Manager Manitoba Branch

Den sviker aldrig.

DR. PETER'S

KURIKO

Pastor Wm. Schuff, 412 Clinton Ave., Newark, N. J.: "Kuriko har med Guds välsignelse Avigabragt undrasvärda resultat."

En tanke uttryckt tusen sinom tusen gånger af sjuka och lidande. Sänd efter en liten pamflett, innehållande litrg från hvarje stat i Unionen angående den gamla, bepröfvade örtmedicinen. Adressera

DR. PETER FAHRNEY,

112-114 South Hoyne Avenue, CHICAGO, ILLINOIS.

FRIA HEM

i vestra CANADA

äro ännu tillgängliga i många delar af provinsen Manitoba, såväl som i de angränsande distrikten af Assiniboia och Saskatchewan samt i Alberta.

Ekursionsartiffr för nybyggare till Västra Canada erhållas på alla platser i Förnta Staterna tillsammans med alla upplysningar om huru man skall tillförsäkra sig en FRI FARM i det stora hvetedlingsbältet, om anhållas därom inändes till Superintendent of Immigration, Ottawa, Canada.

Skrif till hvilken som helst af reeringens agenter i Förnta Staterna eller

Superintendent of Immigration

OTTAWA, CANADA.

Commissioner of Immigration,

WINNIPEG, MAN., CANADA.

J. O. Swanson,

315 Jackson street, St. Paul, Minn.

Lifvets Röster

ROMAN AF
Elisabeth Kuylenstierna.

(Forts. från förra numret.)

Magnus sade detta, som om han mint om den sida i en berättelse, de hunnit till. Trodde han, att hon glömt lägga bokmärke?

"Och där träffade du Carolus Lind?"

"Ja."

"Och du var ung och han var ung, och lifvet var längtan och tro."

"Ja."

"Och så sjöng det blåa havet, om vågor, som funno hvarandra på främmande strand, en ton i dur och en ton i moll."

"Ja."

"Men, Eva, det är ju jag, som berättar! Jag känner mig som en gammal hvitkägig bård, hvilken följer lifvets sannsaga för sin unga drotning. Och hon lyssnar bara, och tänker: Så är det, gamle! Och ändå inte så! Du kväder om det med skröplig gubbröst. Jag har lefvat det."

Eva lutade sig framåt. Hon svarade icke på en lång stund, slutligen sade hon långsamt:

"Ja, jag har lefvat det, och det är ingen sorg, knappt vemod att minnas, ty ljusa minnen bli till blå dimmer, som förflyktiga; det är bara de mörka, som förtäta, och att Carolus, en man, kunde kalla sin humbungskänsla kärlek, det sörjer jag öfver. Att jag kunde nedlära mig till att krypa inför hans inbillade storhet, det pinar mig. Magnus, du vet inte, hvad det vill säga för en kvinna, att ha slitit sin stolthet och själfständighet till trasor för en manlig nycks skull. Du kan inte fatta, hvilken gränslös, ängerrättad förödmjukelse det ligger i det medvetandet att ha bjudit ut sin själ, sina ankar, hela sitt väsen till en människa, som med en knuff af den armbåge, han begagnar för att komma fram i världen, stöter alltsammans ifrån sig. Ingen kvinna skulle handla så grymt och så ofint mot en man, som hon en gång älskat. —"

A, inte är det det värsta att få höra, att kärleken är död, då står man ju inför ett afgjordt faktum och har bara att taga det så; men att se en flammende känslolofackla opphörligt betande svängas framför sig, röd och stark och klar, se den sänkas och höjas en räckvidd ifrån sig, och allt det räckvidd borta, det är afskyvärdt. Den leken är så simpel och så hänsynslös, att jag inte har ord för det. Så en dag släcker naturligtvis irrskenet, och man står där i mörkert, trött och yr och vilsen. — Ja — det var det hela!"

Hon tystnade tvärt.

Det var länge alldeles tyst i det stora rummet. Magnus lade in mera bokved i spisen, sedan satt han och stirrade på flammorna, hvilka vildt och girigt slickade sig upp mot det nyttkomna bränslet. Han tänkte på brodern och den dennes lugna, trygga lyckodrommar. Skulle detes bränna dem till aska?

"Kanske du skall ha tack för att jag fick tala ut", hörde han plötsligt Evas trötta, låga röst. "Du skall hjälpa mig att glömma!" Hon bad mjukt, nästan barnsligt.

"Om jag kan."

"Jo, jo!" Hennes stämma blef fast. "Jag vill inte vara svag. Och så — är det ju en hjälp, att han och jag aldrig träffas mer."

"Världen är förunderligt liten, Eva."

"Ja, men den går dock utomkring Ulfsboda." "Kvinnologik", sade Magnus något torr.

"Försök att hålla af Kurt, som den förste och ende för dig och tag dina plikter som lifsinnehåll, ej som stenar i stället för bröd."

Och nu godnatt, Eva, du får ursäkta, att jag ej håller dig sällskap vid tēt, men jag har en våldsam huvudvärk." Han log vemodigt, när han tillade, i det han pekade mot sin panna: "verkstaden är för trång, och maskineriet för osmordt att kunna leverera mycket arbete."

V.

Det skulle bli fest på Ulfsboda, den stora, årliga höstmiddagen skulle gå af stapeln nu, när jakten var avslutad.

Eva hade aldrig förr varit den första i ett hem, den från hvilken befallningar och förslag skulle utgå. Hemma hos modern, i den anspårslösa våningen på fyra rum och kök, hade ej heller funnits tillfälle att härska öfver något. Där var en chokoladbyrå för tanterna det enda festliga, och Eva kunde omöjligt få någon poesi öfver dessa förmodagsamkväm, ehuru hon bjöd till med litet kött blommar och med exposition af de gamla, solida silfverpjäser modern ägde.

Här på Ulfsboda var det något helt annat. Hon kände rikedomens och själfständighetens förnämde makt, och hon ville visa grannarna, att Kurts hustru kunde både vara en god värdinna och en skicklig husmor.

"Du får styra med allt som du vill", hade Kurth sagt, "jag lutar på dig."

Flera dagar i förväg hade de många läckra rättarna börjat tillredas, Eva och jungfru Marna hade haft långa konferenser om pudingar, fileter och den vanskliga entre-met, som skulle bli blindstreckt mellan middagens båda afdelningar.

Jungfru Marna fann, att "onga frinnan" hade förtärligt reda på sig, något som hon just icke trott en sådan där stadsfröken om, och hon nedlät sig till att rådslå om desserten. hennes specialitet, och i hvilken art af kokkonsten hon ej gaf 1600-talets berömda husmodrar efter.

Nu var emellertid festdagen inne, och alla de mera invecklade materiella problemen lösta. Eva hade själf lemnat ut det dyrbara Mariebergsporslinet och de tunga silfverfatna samt dryckeskannorna med fauner på lock och handtag.

På ett af salens serveringsbord stodo rader

af glas, först hvita, vida och klumpigt slipade, men försedda med Malmstjernska vapnet; så de djupröda bordeauxvinglaset, om hvilka det sades, att man den tiden de förfärdigades, måste blanda guld i massan för att få fram denna skimmerande, starka färg: rubin i solguld. Höga, tunga, på vriden pelarfot reste sig de visset gröna böhmiska glaset bakom de röda. Då sågo stela och kyligt lugna ut och bildade ett slags barikad, bakom hvilken de raka silfverbågarna till champagne glimmade fram som en förstulen njutning. Längst bort stodo glaset till dessertvinet, små bräckliga leksakstingestår, färdiga att i ett gladt lag kastas öfver hufvudet och krossas i tusentals skärfvor.

På ett annat bord lågo duktyg och serverer, sagor, väfda i silkesblänkande, hvit damast, fint uppfattade blomstermönster med mjuka slingor. Eva skulle gå ned till orangeriet, men stannade ett ögonblick på borggården för att se till att allt där var putsadt.

I detsamma kom Magnus ut från flygeln. Han log åt hennes praktiska, energiskt öfvervakande min; den tog sig helt främmande ut på detta bleka, fina ansikte, där de mörka ögonen drömd, och där det nästan alltid fanns en skugga af vemod.

Hon nickade vänligt åt honom.

"Jag är idel verksamhet med dig, Magnus. Nu skall jag gå ned i orangeriet. Har du lust att komma ned och ge goda råd?"

"Kombinerade frågor äro besvärliga. Jag utesluter den sista och svarar, att jag visst har lust att göra dig sällskap."

"Och jag skall bemöta din artighet med en ny franchise: jag råder mig verkligen helst själf i dag."

"Och?"

Hon såg förundrad på honom.

"Jag trodde" du skulle tillägga att anbudet om följeskap var en fras?"

"Nej, nej, du har nog redan märkt, att jag inte är någon solitär, det var en villa bara, ett själfbedrag."

"Apropos solitär", sade Magnus, i det han afpassade sina steg efter henne. "Lade du vid inspekterandet af våra gamla familjesmycken, bestämt märke till en enda stor, droppklar briljant. Om den går en sång — vår släkt är full af ansågor — att den dom, som första gången bär diamantnålen, kan råda öfver en annans öde; de följande gångerna är solitärems makt bruten."

"Då är det ju förligt att taga den på," svarade Eva leende, "jag hade eljes tänkt det i dag."

"Och jag tänkte annars bedt dig om det. Det är ju första gången på många år Ulfsboda har en slottsfrö, och jag tycker, att vi, Kurt och jag, vid denna fest lägga vårt gamla, kära, goda öde i de vackraste kvinnohänder."

"Magnus, hvarför är det alltid du, som säger mig sådant? Och icke Kurt?"

"Han tänker det, Eva. Låt mig ibland vara din mans språkrör. Han känner så rättskaffens och godt, min käre Kurt, men han har lefvat för mycket här i ensamheten för att ha lärt sig uppskatta ordens och formens betydelse. Det är världsdamen, baronessan Eva, jag tillfredsställer med litet rökelse," tillade han värdslöst, "Kurt har en högre uppgift."

"Så, det är smicker, du serverar!"

Hon stod i drifhusets öppna dörr, med hufvudet något bakåtböjdt, så att den låga murgörnsrankan, hvilken slingrade sig längs väggen, nästan föll ned öfver hennes mörka, släta hår likt ett drotningsdiadem. Solen sken en knippe gyllene strålar öfver hennes vinröda klädning, och när hon nu lät blicken ur de underbara ögonen hvilade på Magnus, var det som också den glänst, förtrollad af solguld. Munnen log icke, men läpparna stodo frögående halöppna, men kvinnligt mjuka och veka i linjen, en levande, skälfvande mun, känslig som en Noli-metangere, dessa Magnus' skåningsblommor.

Magnus kände plötsligt en ström af ord välla fram inom sig, ord, sådana han hviskt dem för länge sedan på Italiens skönhetsmättade jord, där lifvet är glöd och färger. Han hade tänkt, att så som då skulle han aldrig känna mera, att be-rusningen bleknat hän inom honom till en hög sammansopade gula blad, och nu steg dock blodet så häftigt till hufvudet, att han ett ögonblick greps af svindel. Han lyckades dock enast, behärska sig och sade ändligen efter en paus, som de båda förstodo var ett kort stämmingspoem.

"Nej, jag smickrar dig inte. Jag ser vördnadsfullt tillgifvenhet till min brogers hustru."

Eva vände sig så snabbt om, att han ej hann se det världserfarna leende, som denna tuffnotade fras aflockade henne. Var det för att skydda sig själf hon höll upp den blanka familjesölden och sauerade apparencerna? Eller fruktade han en minuts otrohet mot det konariserade ungdomsidealet Mariana Rane — en förälskelse, konserverad i språ för att den skulle hålla sig solid och ändra vara oåtkomlig! —

Jönsson, den hvithåriga trädgårdsmästaren, hade fått syn på herrskapet, och stod nu djupt bugande på tröskeln till sitt rike, hans stolthet och lycka. Han berättade gärna om den gången, då det var exotisk blomsterutställning i Köpenhamn: "Vi var de enda, som vann pris för en Agave Americana", sade han då alltid triumferande, "jag var inte högre än så här," — han måtte till och obetydligt från marken — "när gamle baron hade den där Agave med sig utifrån. Den är årsbar med mig. Ge mig se, den är firsindstve i dagarna (Jönsson sade inte 80, han räknade på danska), men han blir väl sina hundra, han, och det kommer nok inte jag."

Den ljumma, blomdotande luften inne i orangeriet slog nästan bedövande emot dem. Eva höll en sekund handen för ögonen som ville hon dämpa intrycket af den myckta färggläkten. Så såg hon sig omkring med stolt glädje öfver att bara behöfva sträcka ut händerna för att få dem fyllda af all denna rikedom.

Vattnet porlade sakta och drömande i den lilla marmorbassinen, och likt en mäktig Yggdrasil, lifstrådet, som sträckte sina grenar vidt ut öfver världen, skuggade en sekelgammal dra-

cena, med fina, aristokratiska blad, öfver den rinnande källan.

Längs de smala sidobatterna höjde sig georginerna likt flammade facklar och några tidiga hyacinter ringde med hvita, smala klockor, det var drufhyacinter, och de skulle egentligen ringa in julen, fast de kommit helgen så långt i förväg.

De förnäma irisplantorna med sina öfverklassfördringar på jordmän, solsen och temperatur hade känt den första svaga frognbrytningen på sina tre skälfvande blomblad och tycktes nu tänka sjunka hän i blomstervärldens Nirvana: den långa vintern.

Fuchsionas tunga bloddroppar dallrade genomskinliga i solen och blefvo till glimmande rubintårar i allt det smaragdgröna löfverket.

Framför gruppen af chrysanthemum stannade Eva.

"Dem tar jag!"

"Ja, rosor ha vi inte nok af," sade Jönsson betänksamt, "det är kun några Niel' kvar, och dom är inte goda till fest!"

"Jo, Jönsson, jag vill ha dem också och en liten cyclamen får Jönsson ta upp. Ja — en hyacint med."

"Nehej, friherrinnan", sade Jönsson suveränt, "den tar jag inte. Hyacinterna ska vara till julen, och den här ska stå här för kuriosans skull." Det föll ej Jönsson in, att han förgick sig mot hennes nåd, för det visste han då, att något dylikt aldrig skulle kunna falla honom in; det var endast så själfklart, att hyacinten inte kunde rubbas.

Eva försökte ej heller med några övertalningar, nickade blott till tecken, att den saken var afgjord då, och började ordna en schattering af chrysanthemum tillika med mörka och ljusa blad samt darrande, florslätt venusgräs. Det var de underliga sökta färgerna friherrinnan valde, dessa, hvilka likt komplicerade tankar sakna enhetligt ursprung. Hon lät händerna varsamt smeka öfver de lena yfviga blomfransarna och njöt barnsligt af sitt arbete.

Magnus var ej heller ooberksam, det vill säga han tog sig icke af några blommor, men han skar bort torra kvistar, rätade kokiga grenar och följde intresserat Jönssons beskrifning om en hvit syren, som "min lif och knif skulle bli något af det ståtligaste baron sett."

"Nu har jag visst nog!"

Eva vände sig om med händerna fulla af blommor.

"Så gå vi, ma chere reine."

Magnus bugade vördnadsfullt och lät Eva passera.

När de gingo förbi flygeln, sade hon:

"Jag gläder mig åt skymningsstunden nere hos dig; Kurt har sagt mig, att den är det estetiska momentet vid Ulfsboda fester."

"Det var ett tröttsamt epitet han valt; jag kallar den gäernas dolce far niente. Man gör, hvad man vill, slöar och tiger, eller prater rätt ut i vådret."

"Det är lustigt, att jag aldrig sett din våning; jag är lika främmande som de andra."

"Å nej, Eva, du måste nu bli värdinna för de förfriskningar sans pretention en ungkarl kan åstadkomma. Förut har Mariana Rane hjälpt mig till rätta."

"Skall jag ta hennes plats?"

Hon ångrade genast de förlugna orden och den förligen rodnad brände ända upp mot pannan. Hastigt gömde hon ansiktet i de svala blommorna.

Magnus tycktes emellertid ej uppfatta, att det kunde ligga en ofrivillig dubbelmening i orden; han svarade hjärtligt:

"Du tar ingens plats, ty sedan du kom till oss, Kurt och mig, har Ulfsboda sin gifna härskarinna både i hufvudbyggningen och parasitflygeln. Adjö så länge!"

Med en sjuklig vana att taga långsamma, försiktigt steg gick han upp för den halfcirkelformade, branta stentrappan och in i flygeln.

Eva såg tankfullt efter honom. Hon hade hört, att sådana sjukdomar som hans ofta kunde öfvergå till paralyti, stackars Magnus, det vore förfärligt!

Eva var färdigklädd. Hon stod och såg efter, hur hennes chrysanthemum tog sig ut i den antika silfverskålen, hvilken "kommit att följa mig" någon Malmstierna från trettioåriga kriget.

Hela middagsbordet var för öfrigt ett charmant stilleben. Eva nickade tillfredsställd och gick in i gula salongen, hvarifrån hon hörde sin mans och Magnus' röster.

Det var något med Merkurius, Kurts ridhäst, de talade om. Det lät så godt och hjärtligt, när de språkade, alltid som gamla vänner, hvilka ej träffats på länge. Det var väl de ensamma åren, som gjort dem till så mycket för hvarandra, ty större ölikheter kunde knappt tänkas.

Kurt gick genast emot henne och kysste hennes hand. "Du ser då inte trött ut, trots dina värdinnehyster," sade han i beundrande ton, "jag är så glad öfver vår första stora middag, Eva, den har något af forna tiders glans. Jag tycker, att den ger loften om, att här på Ulfsboda skola icke de gamla sederna dö ut; det är forna perioder, som gå igen i en ny generation."

"Kära Kurt, man kunde nästan tro, att du läser öfver talet, som du skall välkomna våra gäster med," sade Eva och förde med foten undan sitt rasslande sidensläp.

Kurt bet sig i läppen. Hon hade rätt. Hela dagen hade han brytt sin hjärna med att så och så skulle han säga: "Min vänner..." och ofrivilligt hade han gifvit en generalrepetition. Han afbröt tvärt ämnet med ett par stammande, men välmenade ord om Evas talet. Den var också vald med en intelligent och medveten kvinnas raffinemang. Mjuka färger, rena linjer, ett enda glimmande smycke: solitären; den blänkande och tindrade som en stor daggdropp i solsen.

"Vi skola väl snart tänka på, att få friherrinnan Evas porträtt i familjegalleriet, du skulle ha just den dräkten du har i dag. Tycker du inte

också det, Magnus?" Kurt vände sig mot brodern.

"Jo", svarade brodern lakoniskt.

Men Eva inföll häftigt:

"Jag vill inte ha det besväret att sitta för en målare; jag skulle inte kunna stå ut med det."

Magnus, som förstod låtit blicken glida öfver gobelinernas drömlandskap, vände sig plötsligt om och såg på sin svägerska. Hm, tänkte han, nu spökar den gode Carolus Lind igen! Ett fint, satiriskt leende krökte hans vackra mun under den döljande mustachen, och han såg ånyo upp på gobelinen, där en liten herdinna vandrade fram och vallade ett hvitt lamm, medan herden stod stilla bidande under ett jättestäd och såg smäktande ut. Var Eva verkligen en Colombine? Det hade han dock icke trott.

Kurt såg en smula slagen ut öfver sin hustrus häftighet och lät ämnet falla. Fastän han ej kände först, hvarför detta behöfde leda till en scen — något som han afskydde — tycktes det i alla händelser vara möjligt, och således: fort ridan ned!

Eva var glad, att de första gästerna i detsamma anmälades: en gammal, oformligt fet änkanad, bekant för sina tuschade ögonbryn (hvilka ibland anbragtes totalt på sned) och sin mani att stoppa godsaker i fickan och gömma hem. Hon frustade och stönade, spottade i näsduken och betraktade sedan sitt verk med en bakteriologisk intresse; i hennes farvatten följde hennes två döttrar, båda miniatyrrupplagor af modern, endast mindre nötta, en senare edition.

Snart fylldes de stora rummen af den societet, hvilken året om träffades på liknande tillställningar. All presentation var öfverflödig; utsträckta händer och ljusa leenden möttes öfver allt, och det var ej nog med att man kände de personer, hvilka likt välupfostrade marionetter rörde sig på de bonade golven; deras ädla skuggor, förfäderna, bildade en osynlig, men allom bekant relief. Man kunde se på höfjägmästern Barnes näsa, att han var en Marksköld eller att fröken Wamstedt var en ättling till den bekante danske kammarherren.

Det rasslade af siden, glimmade af famuljekleddernas äkta stenar, blinkade af ordensband i svarta frackars diskreta knapphål. Konversationen gled med jämna fras i en sirlig ordmenutt, under hvars turer man så att säga i djupa komplimanger afdånsade först och främst det älskade konungahusets intressen och sedan grannarnas.

Var det en eller annan familj, som skulle gifva bort en son eller dotter, uträknades utan några som helst matematiska svårigheter den tillkommande genealogi, för så vidt Anrep upptagit den i sin kalender.

Till hvilken grupp man än närmade sig, möttes man af samma upfostrade älskvardhet, samma smidiga ordformer, samma oberäknade polity.

Herrskaperna kände sig bland sina egna, i en omgivning, som blifvit dem en vana, och där de triftes, därför verkade de nästan utan undantag som synnerligen behagliga och verserade sällskapsmänniskor, hvilka hade ett godt och friskt leende för hvarje kvickhet; blef den också en smula privat, så afgjordes detta på franska sålunda: "Qu'est ce que ça fait entre nous!"

Var det något sorgligt, som berättades, försvann lojdet genast för ett deltagande uttryck; endast vrede förekom icke. Och när den lille Celadon steg fram på pendylens marmortrappa, under det bakom honom i tornet sex slag rökunnade, hvad tiden led, bjöd baron Kurt sin arm åt den gamla änkanaden. Provensins kung, den stolte typiskt aristokratiska greve Donner bugade djupt för Eva, och Magnus förde Mariana Rane. Det var en skiftande prakt af färger, en konstnärlig samling af ädel formade gestalter och drag, som bänkade sig omkring bordet; de flesta sybariter af födsel och vana, de flesta kedjande i traditionernas länkar. Man såg tunga, hvita ögonlock lättjefullt sänka sig öfver ganska matt blickande ögon och de stora lifsfrågorna tycktes ej bränna outtalade inandfört de fylliga, mjuka läpparna. Det var soigneradt, bonadt och elegant, hvart man vände sig. Lika stilla och förnämt som vaxljusen brunno ned i de höga silfverkandelabrane skred denna middag framåt med tal och skalar, med rätt efter rätt serverad på det hvita, vapenprydda porslinet.

Eva hade varit nyfiken på Mariana Rane, som så nyligen återvärdt från Stockholm, att hon ej hunnit göra visit på Ulfsboda. Hennes man hade Eva helt flyktigt beskådat; han hörde till dem man förväxlar med ett tjugotal andra, men Mariana däremot hade ett något, som fängslande. Det var icke det, att hennes drag voro fina och regelbundna, sådant var Eva van vid att se i sin umgängeskrets; det, som först tog uppmärksamheten fängen var håret; ett kopparrött, glänsande, sällsynt lefvande hår, som ringlade sig i naturliga lockar kring en barnahvit och slät panna, och sedan var uppsatt i en hög, nästan toppig frisy, hvilken dock ej hindrade det ostyriga nackhåret att förlusta sig med samma fria lek, som de muntra lockarna i pannan. Hennes mun hade ett förständigt och rent drag, inga invecklade psykologiska linjer; ögonen voro klara och något "för" runda, men detta kom dem att alltid se glada ut, näsan buktade sig förnämt med öppna, lättrolliga vingor. Hyn var skär och len som en ung flickas, och när hon skratade, fick-hon de mest förtjusande gropar i kinderna. Hon var en Empiredräkt af himmelblå sammet, rikt besatt med äkta spetsar och pärlor; en fichu af hvit silkesmuslin hölls samman öfver bröstet af en knipp rosor. Hon var mycket décolletée, och den hvita, formfullandadt välbildade halsen uppbar elegant det lilla hufvudet, som man fick en ovillkorlig lust att smekande draga intill sig. Mariana hade en lycklig kvinnas friska charme öfver hela sitt väsen; man fick ett bestämt intryck af, att lidande och sorg af osynligt goda-makter höllos borta ifrån henne, kanske därför att hon ej var stor nog att bära dem.

Svenskt
Romanbibliotek

utkommer hvarveck med 25 sidor i månaden. Storlektion 1/2 krona. Innehåller 64 sidor och är vackert tryckt å 4:ne papper. Bövern skr med MARIA SOPHIA SCHWARTZS kärliga roman: : : : :

"Mannen af Börd

—
Kvinnan af Folket"

Skrif efter profhafte å 64 sidor, som utkommer frist : : : :
Agenter öfverallt

C. Rosmussen Pub. Co.

722 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

Canadas Nordvest.

HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med j-mna nummer af Kronolandet i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respektiva lokala landkontoret erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbesvret för honom. En afgift af \$10.00 erläggs för för tillträde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, nämligen: —

1) Genom att minst sex månader bygga och be på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern (eller modern om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylles, fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt på sin faders eller moders.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utförandet af sådant patent atterstat af i den ordning, som föreskrives i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheten under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som egen af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bostadsskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmåerna af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som bryter i att fullgöra homesteadtagarens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

Lan inlemmas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttasa patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigrationskontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjänstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjälp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och minerallagarne såväl som kronolandet i jernvägsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

HANS HEMKOMST.

Verklighetsbild från västern.

Af Allan Macklin.

Hittills hade han gått sin väg fram med raska, nästan brådsnande steg; men plötsligt hejdnade han sig, blev stående och lyssnade.

Här — ja, just här var det —

Ur skogsdunklet till vänster ljöd försens djupa, utållande orgelton, den välskända, som kom alla hans hjärtas hemlighetssträngar att bäva. Och här — just där stigen krökt sig rundt den stora cederns väldiga stam, — här hade han sagt henne sitt sista farväl; hit hade hon följt honom, hans unga hustru, då han för nära tre år sedan lämnade henne för att följa guldsörkarnas stora följande mot nordväst — till Alaska, det nya hemlighetsfulla landet, där lyckan hägrade för så många tusenden som hittills endast sökt men aldrig funnit den.

Här hade han tryckt henne hårdt intill sig för sista gången — för sista gången känt hennes armar kring sin hals, hennes mjuka läppar mot sina i en lång, lång afskedsskyss — och här var det hon stod då han ännu en gång vände sig om för att vinka en sista afskedshälsning innan han vek af uppåt stora landsvägen. — Ja, här stod hon — lilla Dolly klängde sig fast vid hennes ljusblå bomullsklädnad och den smärta gestalten afteknade sig som en blomma mot de unga lönnarnas ljusgröna bakgrund — hur ofta hade han icke sett den synen i drömmen sedan dess!

Var inte orolig för mig, älskade! hade hon sagt med sitt strålände leende, fastän rösten skalfde en smula. Var inte orolig — jag kommer bara att gå här och glädja mig åt din hemkomst. Ett år — det går ju snart!

Hans strupe sammansnördes och de breda skulderna häfdes konvulsviskt. Han kastade sin packning — icke storr mer än en gammal urblekt gråbrun filt, hoprullad kring några nötta och trasiga klädespersedlar — på marken och sig själv där bredvid under den stora cedern.

O, min Gud, min Gud! stödnade han. Hon hoppades så mycket. Och nu släpar jag mig tillbaka som en fiskad hund!

Han låg några ögonblick — hur länge visste han icke — framstupa, med ansiktet hvilande på armarna, därpå satte han sig upp och förde tankens spår, som en gammal vana, högra handen till bröstfickan — endast för att rycka till, strilla på den med en förvillad blick och åter låta den falla. Handen var blott en oformlig klump, ännu svept i tjocka bindor. Fingrarna — dem hade frosten tagit, en förfärlig vinterdagg, däruppe i ödemarker — — Skeppsläkaren på den amerikanska båt som återfört sju hundra utblottade guldsökare från Nome till Seattle, hade förklarar att de måste amputeras; han fick väja mellan dem och lifvet — Lönade det mödan? — Men — han kunde icke alldeles uppge hoppet att få se henne ännu en gång — han kunde icke!

Han stirrade allt jämt på handen, nästan med ett uttryck af hat; det härjade, men ännu unga ansiktet talade om önskuvärdigt lidande. Motgångar, misräkningar och umbäranden hade grävt djupa linier kring munnen, färdan en gång så öppna och ljusa pannan, tryckt missmodets och nederlagets stämpel på hela gestalten. Och dock visste han med sig, att han hade kämpat tappert, att han hållit sig upprätt i det längsta. Det var tanken på henne som hållit honom uppe; nu, då den efterlängtda stunden var så nära, föreföll det honom som om det just varit denna tanke som pressat honom till jorden med centernyngd.

Efter en stund lyfte han vänstra handen till bröstfickan och drog fram ett bref, — nött, fläckadt, genomdränkt af vatten, men ännu läsligt. Det saknade datum, men han visste att det var skrivet för ungefär ett år sedan, just vid denna tid. Säkert hade han skrivit många andra sedan dess. Men han hade ej befunnit sig i närheten af postvägarna samt för öfrigt städse hans om vistelseort med honom långsamt arbetade sig fram till kusten från det inre af landet. Detta var det sista bref han mottagit hemifrån. Första och sista arket fattades — de hade stannat på valplatsen — hvir-

lats bort i den ryttande snöstormen på den ödsliga, aflägsna stigen som så när blifvit den sista han vandrat här på jorden. De guldguldförare som upptäckt och räddat honom dessa tillskränkade pappersblad, som de tagit ur hans stelnade händer. Under de förfärliga månader som följde hade åsynen af dessa blad ofta varit det enda som hållit honom uppe då han var nära att sjunka i förtvillan.

En solstråle banade sig väg genom grenarna och föll på papperet. Hans blick följde långsamt raderna. Han kunde hvarje ord utantill, men själva bokstäverna voro honom nära. Hvarje rundning, hvarje liten karaktäristisk släng talade om henne, liknade henne, tyckte han — och hur oändligt mycket tyckte han sig ej kunna läsa mellan raderna!

— bara vara vid godt mod och framför allt inte göra dig några bekymmer för vår skull, älskade, käraste! — Allt reder sig här i världen — Gud är förunderligt god och sänder alltid hjälp och vännar när de behövas. Som nu detta sista. Jag berättade dig om de där båda nya affärsmännen från Seattle, som hittade hit af en ren slump och sedan båda af få inackordera sig hos mig på ett par månader. De voro ute på fisketur här i bergsbygden, hade tält med sig och tänkte "Campa" där det föll sig. Men sådant där har ju sina sidor, som du vet. Bästa fisket är ju här, nedanför fallet — och hur det var, så tyckte de att jag stekte laxoring så rent bevärande. Jojo, men, en smula bättre än deras egna anrättningar tror jag nog det var; och en smula snygghet och hemtrefnad kan ju också kännas godt nog då man strapatserat tillräckligt. Slutet blef som sagt att de stannade och till och med tycktes betrakta det som en stor nåd och godhet af mig att jag lät dem göra det, fastän de betalade mig så rundligt att jag rent skäm'as att ta emot det. Hyggliga, älskvärda unga män äro de båda och isynnerhet den ene, mr Armstrong, har varit nästan som en bror mot mig och hjälpt mig både med råd och råd.

Dolly är alldeles förälskad i honom. Han är en rätt bildad man, som läst åtskilligt och följt med sin tid — du kan nog tänka dig det smakar att få en liten fläkt från den civiliserade världens igen — — Det är i samråd med honom som jag beslutat att till våren rent af öppna ett slags litet turisthotell — eller rättare, en tilllyktsort för fiskare, jägare och fotvandrare, naturligtvis i alla största anspråklöshet — men de snälla gossarna ha lofvat puffa för mig bland alla sina vänner och bekanta och redan själfva beställt rum under hela fisketiden. Läter det inte storartadt — säg?

— Jag känner ditt sätt att hålla ut, älskade, att modigt strida i det alla sista, trots alla motgångar och svårigheter. Det är just du som gör mig orolig. Jag vaknar om natten och ser dig för mig — trött, utarbetad, kanske sjuk — långt från oss, som älskar dig, utan någon att luta det stackars trötta huvud emot — åh! — jag längtar efter dig, jag sträcker armarna mot dig, jag drar dig till mig i tankarna, jag slutar dig tätt, tätt i min famn — känner du det inte — just nu, just i denna stund, i trots af alla bärg och dalar och ödemarker som skiljer oss åt?

— "Visste jag bara hvar jag skulle finna dig, så reste jag till dig! — Det kommer öfver mig sådan ängest ibland. Om du ändå skulle förlora modet till sist — — Ser du älskade, det får du inte göra — hända hvad som händer vill. Lifvet är fullt af möjligheter — och så länge vi ha hvarandra — — Kom ihåg det! — Inte låta modet falla — aldrig, aldrig! — Antingen du lyckas eller misslyckas — det kommer ju på ett ut, jag vet att du gjort ditt bästa. Mer kan ingen göra. Har du lyckan med dig, så tacka vi Gud för det tillsammans — har du det inte, nå — då bära vi det modigt och gladt tillsammans, det också. Glöm bara aldrig att för mig betyda motgångar försaker, misräkningar intet — så länge jag har dig. Tänk bara, hända hvad som hända vill — att jag vet att du gjort ditt bästa. Och kom hem snart, kom hem till mig!"

— En tung, brännande tår föll på papperet — just på orden — antingen du lyckas eller misslyckas — — Ack! — hon hade icke sett honom ännu. Först då skulle

hon kunna fatta hvad olycka och utederlig villgå. Han kom som en slagen och besegrad man. Skulle hennes glada tillförsäkt kunna bestå det provet? — Skulle väl hennes kärlek — — men nej, — han förmådde icke tänka tanken till slut —

— Sitt bästa? — Ja, Gud var hans vittne att han verkligen gjort sitt bästa. Han hade kämpat till det yttersta, skulle ännu i denna stund hafva kämpat, om bara inte den usla, eländiga handen — — Han, rikemanssonen, "gentlemannen" till börd och uppfostran, hade fått lära sig hvad det vill säga, att arbeta i kapp med vana kropparbetare med starka armar och härjade muskler — att under timmar och dagar gräva i den frostbundna, härja jorden, med kläderna ömsom drypande af svett eller stelfrusna på kroppen — att efter månads-långa ansträngningar och kvalfulla växlingar af hopp och missmod finna allt sitt arbetet förgäfligt och "claimen" så godt som värdelös, under det att andra, endast ett stenkast därifrån, lugnt plockade tusentals dollars ur jorden. Han hade känt hvad det vill säga att ta miste om vägen — att under långa dagar och nätter irra omkring i den gråslösa hvita ödemarkens tynnad, för att till sist stupa af utmattning på den ändtligen återfunna stigen — — Och till och med då — sedan han vaknat ur den dödsliknade dväljan — hade han med upphjundande af all sin viljekraft tryckt upp sig till nya ansträngningar, färdigt att följa sina räddare till de rika nyupptäckta guldfält, hvarom ryktet talat. Och då kom det värsta — just som lyckan tycktes på väg att vända sig, då han verkligen tycktes ha funnit en gifvande åder — då måste han lämna arbetet på den nyss påbörjade claimen för att under namnlösa kval, faror, svårigheter och lidanden leta sig vägf till kusten med sin förstörda, verkande hand. Hjälplös, febersjuk, nästan fullkomligt utblottad, togs han om hand af barmhjärtiga människor och sändes österut med transportfartyget — — Ja, han hade gjort sitt bästa — men — hvad hade han väl vunnit därmed? — — Som en slagen man i hjälplös åkrympning skulle han ändå till sist återvända till henne!

Tanken träffade honom som ett dolkstyg; han sprang upp, glömdes af den under cedern kvarlämnade packningen, och skyndades vidare utan att rätt veta hvart han ämnade sig — — Han kom att tänka på hur han tagit det första slag, som träffade dem — den stora kraschen för tem år sedan, då det industriella företaget hvarit större delen af såväl hans som hennes förmögenheter varit insatt, gick öfver ända. — Han mindes hur hon kom till honom i biblioteket, där han satt och tänkte på hur han nog skonsamt skulle bereda henne på olyckan. Han såg ännu för sig den mjuka hvita dräkt, hon bar — och det blott ett par månader gamla barnet, ett litet mjukt, vitt bylte, som hon höll i sina armar. Han såg hur hon hastigt kom öfver golfvet till honom, där han satt vid skrifbordet, och hörde hennes unga, frimodiga röst:

— Jag har nyss läst det i tidningen, älskade! — — Men var inte ledsen — vi äro ju unga båda två och i detta stora landet finns ju alltid plats att börja på nytt! — Hon tystnade och såg på honom med fuktiga ögon; men han kunde icke tala. Då kysste hon barnet och tryckte det lilla mjuka ansiktet mot hans. — Säg pappa, Dolly, att han icke skall vara ledsen! — Det är ju vår nu, älskade, och härligt ute i skogarna! — Låt oss flytta ut till sommarstugan och odla grönsaker — sedan blir det väl alltid någonting råd — bara inte förlora modet! — —

— Hvad var det? — Några skrattade alldeles i närheten — muntra röster ljödo genom skogen. Han tvärstannade och såg sig omkring, liksom väckt ur en dröm.

— Jo, han var framme. Där mellan de gläsnade stammarna, såg han den lilla upphjundningen, badande i solken; där på den motsatta sidan låg blockhuset, trimradt af väldiga stockar och med takt långt framskjutande öfver verandan. Allt var sig likt — — men mellan träden af foden till skymdade några fått — grupper af enkla trädgårdsmöbler stodo här och där i skuggan och hängmattor voro uppsatta under de skyddande grenarna. En herre

och en ung flicka lastade med fiskredskap, kommo just utför trappan och styrde kosan uppåt strömmen. Ett tennisbåt var uppspänt på den öppna platsen framför boningshuset och några muntra ungdomar voro just inbegripna i ett lifligt spel. — Han ansträngde sina ögon — — Helen — var icke bländad; han kunde ingenstädes upptäcka henne. Och plötsligt slog det honom, att han icke kunde, icke ville möta henne, omgifven af dessa främmande människor. Hon skulle — ja, kanske skulle hon blygas öfver honom inför dem — — Han såg ned på sin släta rock, sina illa medfärdiga stöflar, hela sin dammig, nötta dräkt. Ja, sannerligen — han såg ut som en landstrykare — en tiggare — och hvad var han väl annat, då allt kom omkring? — —

Han skrattade bittert, vände på klacken och vek af på den lilla gångstigen, som mellan höga ormbunkar och ungsko förde ned till floden.

Vattent hade ännu glaciärens kyla och friskhet. Han föll på knä nere vid stranden, sköjde ansiktet, hår och hals och drack sedan ur handen; det styrkte och förfriskade. Sedan blef han länge stående och såg ned i vattnet, försänkt i djupa tankar — villrådigt och tviflande.

Det prasslade lätt bland buskarna; han vände sig hastigt om. Ett litet barn — en flicka — kom långsamt gående på den skuggiga gångstigen. Hon var barhufvud; den stora bredskygga halmhatten höll hon i handen och det vågiga håret, skiftande i guld och koppar, stod som en gloriakringel till lilla rosiga, blomlika ansiktet. Hon kom varsamt smygande på tå, under det att hon ifrigt såg sig omkring åt alla sidor och då och då stannade för att lyfta på en ranka eller böja undan ett ormbunkeblad, så att hon kunde titta in i den svala skuggan där bakom; det föreföll som om hon sökte något.

— Man kände igen henne — — håret och ögonen! Hans utlungrade hjärta började klappa så hårdt att han kände sig nära att kvävas. Utan att betänka sig ett ögonblick skyndade han emot henne med framsträckt armar, ännu en gång glömsk af den stympade, förbundna handen.

Dolly! ropade han ifrigt — min lilla Dolly! — Kom, kom! — Barnet stannade och drog sig förskräckt ett steg tillbaka. Med ena handen grep hon ett fast tag i den korta ljusblå klädningskjolen — de stora ögonen uttryckte rädslo och motvilja. Fadern lät armarna sjunka; han väckade till, som om han träffats af ett oväntadt slag.

— Var inte rädd, liten, — sade han långsamt. Jag är inte så farlig som jag ser ut. Jag — jag vill visst inte göra dig något illa. Hon vände om och började hästigt gå uppåt stigen igen, under det att hon mistänksamt betraktade honom öfver axeln och allt jämt höll ett fast grepp i klädningskjolen.

Dolly! — Han följde långsamt efter henne, dragen af en oemotståndlig makt; det unga fadershjärtat ropade högt inom honom. — Lilla Dolly! — — åh, vänta litet — ha inte så brådt om. Inte skall du vara rädd för mig! Se litet närmare på mig! — Ja, du var så liten — men känner du inte igen mig ändå? — Jag brukade ju bära dig på armarna i timal — just här i skogen — har du alldeles glömt det? — Till och med då jag fiskade, hade jag dig med mig — åh! — han log med tårar i ögonen vid hägkomsten. — Jag brukade binda dig fast vid en buske, så att du inte kunde krafla bort från ditt lilla tälle; jag hade dig med mig öfverallt. Kommer du alls inte ihåg det?

Hon hade stannat nu och stod och såg på honom med stora allvariga ögon.

— Nej, — sade hon slutligen. — Nej, det kommer jag inte ihåg. Det var visst en annan liten flicka.

Han smålog och skakade på hufvudet.

— Inte med det håret och de ögonen, Dolly! — Mamma's hår och mamma's ögon — åh, du lilla, lilla barn!

(Slutas i nästa nummer).

Dr. Hiles' Anti-Pain Pills.

En hastigt och enkelt botemedel för sjuk och smärtsamt, reumatisk, migrän, nervösitet, tändhet, menstruation, huvudvärk. Innehåller ej opium eller andra giftiga ämnen. Innehåller endast naturliga ingredienser, 25 cent per flaska. The Lane Apothecary, eller skickas af Dr. HILES MEDICAL CO., 111 West, Baltimore.

Not fra Danmark.

Dödsfald i Konge. Kommandant i Kongehatens Armé, Holm, Søn af Gaardejer S. Stenbergs Mark, er død i Konge efter at have faaet Quæret knust i en Træning med de Indføiede.

Drufnet. Under 8de Træningsregimentets 1ste Bataljons Østsvensk, ved Korsminde forleden, drufnede Refræt No. 589 Dolmer fra Solbby ved Grenaa. Liget blev fort efter fundet, men alle Opløsningsforløb var forløbet. Den Drufnede havde liget paa Søgehuset det meste af den Tid, han havde været i Tjenesten, som led af en Hjertesyg.

En stor og glædelig Oerræffelse til Gæstemand i Nr. 2de Niels Christensen og Guitru forleden Dag, ved Gæsteparrets 4 Sønner, som alle boer i Amerika, adledes iweent traadte ind ad Søen Nordens Bred. Den ældste Søn havde ifte været hjemme i 30 Aar. Gæsteparret holdt for fort Tid siden Guldbryllup, og i den Anledning er det, at de 4 Brødre er bleuene enige om at oflagge et 3 Ugers Besøg i Hæderhjemmet.

Wælteffporten til Tyskland. Til Jylland er udfommet en Repræsentant for tuff, Wælteffporter for at løge oprettede Depot ved mange forskjellige Stationsbyer til Sterilisering af Mælk, som skal forsendes til Berlin og andre større byer. Sammen med en dansk Rejsermand har den tyske Repræsentant påbegyndt en Rundreise for at indlede de fornødne Underhandlinger.

Skolebørn pr. Gulle gennem Danmark. Den befendte Skole- og Bidsensfabrikant Dr. phil. Starck, Skolebørn, var i Auditsby paa Gjenmæntes forleden med en halv Snes af sine Elever, med hvilke han foretog en Tur gennem Danmark pr. Gulle. De startede fra Skolebørn, og Turen er derefter gaaet gennem Sjælland til Jylland og Skotland. Fra Auditsby gik Turen til Bøen og Jylland.

Fortjenitmedaillen. Iulius den mest imponerende danske Medalje, forenede fejre et Jubilæum, idet det var 60 Aar, siden den indviefedes, nemlig den 24de Juli 1845, paa hvilken Dag Kong Christian den 8de udviefte det gal. Rekrut. Ifølge hvilket den blev til. Den danske Fortjenitmedaillen har altid været og er ogsaa nu en faabel i Jylland som i Udland højt anset Odensbeforation, som i sine to Skikkelser, Guld og Sølv, har været baren af en Mængde fremragende Mænd og Kvinder.

Danskvogn til Afrika. Der er truffet Forberedelse til at udbyde et betydeligt Antal dansk Svog til Egypten; hvor en Svoglyghed har bortværet en stor Del af Svoget. Der er truffet Forberedelse til om fort Tid at jende en Svoglyghed til Alexandria og derfra af ad Nilen. Mulig vil der ogsaa kunne blive Afretning for dansk Svog i andre Gane af Afrika, jaledes i Lyff Svoglyghed, Kapstaden, Rhodesia og Transvaal, hvor der roler en ligende Svoglyghed, som den der har odelagt Svoglygheden i Egypten.

En Ophindelse, hvorved Forberede overflødig gøres. Paa Gøllinger Jernfærdigt har man konstrueret et automatisk Svoglyghedsapparat. Det har den fordel, at det overflødig gøres Forberede om Bord paa de Svog, hvor det anvendes. Det befaar af en Tragt, der fuldes med Kul; hufesjov junder nu Kullene gennem Tragtens Bund ned til Jid-fiederne. Apparatet, der hjemme fun er indbyst paa G. Carlberg og Gøllinger-Været, giver en Vejarselise i Svoglyghedsmateriale af ca. 20 Procent. Endvidere har det den gode Egenfah, at Kullene forbrændes fuldstændig, saa at Røgen bliver ren og hvid.

Gans Maal røber b a m. Skjefferinde Eugenie, som mulig har gjaestet Danmark, har en dansk Kammerjener, en Jøde ved Ravn Jensen; han var med sit Gæstehus i Skolebørn, hvor han har en Broder. Sels har han afjens sin Værnelyst i Gøden under Prins Christian. Rent tilfældig kom han i Entsejersindens Tjeneste, hvor han nu har været i 13 Aar. Det fæh endel for Jensen, der nu ifte i saa mange Aar har fult Dansk, at saa Wunden paa Gled igjen paa Modersmaalet, men den jøffle Rumbard har han endnu beholdt, hvad enten han lidende berlexer Frank, taler Engelsk, Tuff eller Jidifensk.

Veruholms Andelsfabrik

Veruholms Andelsfabrik i Rønde, der har i længere Tid rolet en temmelig heftig Strid om det fæhde boges i Rønde eller i Rønde.

Uheldigt Vædeite. Svendborg er odelagt som Vædeite, efter at Villaberet har faaet sine Kloof- og B. G. M. M. i Sundet. Bønden og Vædeiteerne er til Tider saa forpøiet, at det grøveler til det flodløse, af Røll gaar i Væder. Man træffer hoptigt B. G. M. Papir og andre mindre bogelige Ting drivende her.

Opljeb af Kvier til Rusland. En russisk Opljeb sammen med Konfulent Sørtorp fæhste forleden en Del Kvier paa Frederiksberg Gænen. Saledes fik Gdr. P. Jensen, Erby, 270 Kr. for en Kvie, Gdr. Christen Christen, Erby, 450 Kr. for 2 og Gdr. Anders Jensen, Gøllinge, 210 Kr. for en — ganffe antagelige Kvier.

Tanfte Vedsbaade har i Udlandet et godt Ravn som værdet iolide og fortrinligt egende til beres Brug. Rusland har jaledes i mange Aar gjort deres Vællinger i Danmark. Forleden ankom en russisk Vedsbaade og gjorde Vællinger paa to Vedsbaade, der skal boges hos den befendte Vædeitegær Jensen i Svoglyghed.

En smart Mand. En yngre Skolebørn i Roskilde, der bl. a. handler med Forværfelager, tilbød for nogen Tid siden i et Brev til Kristiania Magistrat at levere de Forværfelager, der muligvis vare nødvendige, naar Norges ny Konge skulle krones. — Desværre maatte Kristiania Magistrat have tilbage, at man endnu ifte kunde opstille Kontrakt paa det nuværende løse Grundlag. Historien er virkelig paalidelig, tilføjer "Rosk. Tabl."

Ravnfund. Gdr. Danjen, Klæffe Mark ved Middelfart fremvifer en efter hente Forhold mægtig Klump Ravn, som han har fundet paa Vejby Strand. Klumpen vejer 45 Kvint og bærer tydelige Spor af en Svand, som maatte for over 1,000 Aar siden har fat Røffe i Røvet, medens det endnu var blødt. Det hører forefent ifte til Svandheberne, at man finder Ravn paa en ganffe fort Strækning af Vejby Strand, men det har hidtil kun været Smaa-tyffer. Danjen har i Aarens Svand fæhlet sig en anelig Samling Ravnstykker, der i hans Arvid bl. a. bliver endammet til Professor, Gattenaafsbøveder og imaaibte indelige Træffe, der forhines med Guldbryllup.

En mærkelig Kreatur. Opljeb er i den senere Tid blevet sit Svog paa Sjælland. Manden, der er 35 Aar gammel og falder sig Svoglyghed, rejser rundt til Gøllinger, og fortæller dem, at han er Repræsentant for Svoglygheteriet i Frederiksberg, og i denne Egenfah opfæhder han en Mængde Kreaturer, som han forlanger fæhnt til Svoglyghed paa visse bestemte Dage. Men naar Svoglyghederne returneret med den Vælfed, af Svoglyghed ifte fiender noget til den Svog. En Svand, som var bleven narret paa den Waade, mente, at den fælle Komissionær maatte være forfuretet i Svoglyghed. Han tog nemlig ingen Svoglyghed og tjente altsaa ifte en Svog paa sine mærkelige Svoglygheder.

Buldmagtig Klammann. I Solbby. Forleden var forhenværende Klammann færdig med Afnotingen af de ham idømte 4 Waadebørn simpelt Svoglyghed paa ledvøntlig Svoglyghed. Det var ham, der som konstitueret Politimester i Svoglyghed led en for Svoglyghedstæffe mistænkt Svoglyghed i Svoglyghed og Arrefest og Svoglyghedens Svoglyghed til at pragle løse paa det uluffelige Svoglyghedens Svoglyghed samt uforløste Svoglyghedens anden Svoglyghed, indtil han befendte en Svoglyghed, som ifte ifte havde begaaet.

En Svand. En yngre Skolebørn i Roskilde, der bl. a. handler med Forværfelager, tilbød for nogen Tid siden i et Brev til Kristiania Magistrat at levere de Forværfelager, der muligvis vare nødvendige, naar Norges ny Konge skulle krones. — Desværre maatte Kristiania Magistrat have tilbage, at man endnu ifte kunde opstille Kontrakt paa det nuværende løse Grundlag. Historien er virkelig paalidelig, tilføjer "Rosk. Tabl."

Ravnfund. Gdr. Danjen, Klæffe Mark ved Middelfart fremvifer en efter hente Forhold mægtig Klump Ravn, som han har fundet paa Vejby Strand. Klumpen vejer 45 Kvint og bærer tydelige Spor af en Svand, som maatte for over 1,000 Aar siden har fat Røffe i Røvet, medens det endnu var blødt. Det hører forefent ifte til Svandheberne, at man finder Ravn paa en ganffe fort Strækning af Vejby Strand, men det har hidtil kun været Smaa-tyffer. Danjen har i Aarens Svand fæhlet sig en anelig Samling Ravnstykker, der i hans Arvid bl. a. bliver endammet til Professor, Gattenaafsbøveder og imaaibte indelige Træffe, der forhines med Guldbryllup.

En mærkelig Kreatur. Opljeb er i den senere Tid blevet sit Svog paa Sjælland. Manden, der er 35 Aar gammel og falder sig Svoglyghed, rejser rundt til Gøllinger, og fortæller dem, at han er Repræsentant for Svoglygheteriet i Frederiksberg, og i denne Egenfah opfæhder han en Mængde Kreaturer, som han forlanger fæhnt til Svoglyghed paa visse bestemte Dage. Men naar Svoglyghederne returneret med den Vælfed, af Svoglyghed ifte fiender noget til den Svog. En Svand, som var bleven narret paa den Waade, mente, at den fælle Komissionær maatte være forfuretet i Svoglyghed. Han tog nemlig ingen Svoglyghed og tjente altsaa ifte en Svog paa sine mærkelige Svoglygheder.

Buldmagtig Klammann. I Solbby. Forleden var forhenværende Klammann færdig med Afnotingen af de ham idømte 4 Waadebørn simpelt Svoglyghed paa ledvøntlig Svoglyghed. Det var ham, der som konstitueret Politimester i Svoglyghed led en for Svoglyghedstæffe mistænkt Svoglyghed i Svoglyghed og Arrefest og Svoglyghedens Svoglyghed til at pragle løse paa det uluffelige Svoglyghedens Svoglyghed samt uforløste Svoglyghedens anden Svoglyghed, indtil han befendte en Svoglyghed, som ifte ifte havde begaaet.

En Svand. En yngre Skolebørn i Roskilde, der bl. a. handler med Forværfelager, tilbød for nogen Tid siden i et Brev til Kristiania Magistrat at levere de Forværfelager, der muligvis vare nødvendige, naar Norges ny Konge skulle krones. — Desværre maatte Kristiania Magistrat have tilbage, at man endnu ifte kunde opstille Kontrakt paa det nuværende løse Grundlag. Historien er virkelig paalidelig, tilføjer "Rosk. Tabl."

Ravnfund. Gdr. Danjen, Klæffe Mark ved Middelfart fremvifer en efter hente Forhold mægtig Klump Ravn, som han har fundet paa Vejby Strand. Klumpen vejer 45 Kvint og bærer tydelige Spor af en Svand, som maatte for over 1,000 Aar siden har fat Røffe i Røvet, medens det endnu var blødt. Det hører forefent ifte til Svandheberne, at man finder Ravn paa en ganffe fort Strækning af Vejby Strand, men det har hidtil kun været Smaa-tyffer. Danjen har i Aarens Svand fæhlet sig en anelig Samling Ravnstykker, der i hans Arvid bl. a. bliver endammet til Professor, Gattenaafsbøveder og imaaibte indelige Træffe, der forhines med Guldbryllup.

En mærkelig Kreatur. Opljeb er i den senere Tid blevet sit Svog paa Sjælland. Manden, der er 35 Aar gammel og falder sig Svoglyghed, rejser rundt til Gøllinger, og fortæller dem, at han er Repræsentant for Svoglygheteriet i Frederiksberg, og i denne Egenfah opfæhder han en Mængde Kreaturer, som han forlanger fæhnt til Svoglyghed paa visse bestemte Dage. Men naar Svoglyghederne returneret med den Vælfed, af Svoglyghed ifte fiender noget til den Svog. En Svand, som var bleven narret paa den Waade, mente, at den fælle Komissionær maatte være forfuretet i Svoglyghed. Han tog nemlig ingen Svoglyghed og tjente altsaa ifte en Svog paa sine mærkelige Svoglygheder.

Buldmagtig Klammann. I Solbby. Forleden var forhenværende Klammann færdig med Afnotingen af de ham idømte 4 Waadebørn simpelt Svoglyghed paa ledvøntlig Svoglyghed. Det var ham, der som konstitueret Politimester i Svoglyghed led en for Svoglyghedstæffe mistænkt Svoglyghed i Svoglyghed og Arrefest og Svoglyghedens Svoglyghed til at pragle løse paa det uluffelige Svoglyghedens Svoglyghed samt uforløste Svoglyghedens anden Svoglyghed, indtil han befendte en Svoglyghed, som ifte ifte havde begaaet.

En Svand. En yngre Skolebørn i Roskilde, der bl. a. handler med Forværfelager, tilbød for nogen Tid siden i et Brev til Kristiania Magistrat at levere de Forværfelager, der muligvis vare nødvendige, naar Norges ny Konge skulle krones. — Desværre maatte Kristiania Magistrat have tilbage, at man endnu ifte kunde opstille Kontrakt paa det nuværende løse Grundlag. Historien er virkelig paalidelig, tilføjer "Rosk. Tabl."

Ravnfund. Gdr. Danjen, Klæffe Mark ved Middelfart fremvifer en efter hente Forhold mægtig Klump Ravn, som han har fundet paa Vejby Strand. Klumpen vejer 45 Kvint og bærer tydelige Spor af en Svand, som maatte for over 1,000 Aar siden har fat Røffe i Røvet, medens det endnu var blødt. Det hører forefent ifte til Svandheberne, at man finder Ravn paa en ganffe fort Strækning af Vejby Strand, men det har hidtil kun været Smaa-tyffer. Danjen har i Aarens Svand fæhlet sig en anelig Samling Ravnstykker, der i hans Arvid bl. a. bliver endammet til Professor, Gattenaafsbøveder og imaaibte indelige Træffe, der forhines med Guldbryllup.

En mærkelig Kreatur. Opljeb er i den senere Tid blevet sit Svog paa Sjælland. Manden, der er 35 Aar gammel og falder sig Svoglyghed, rejser rundt til Gøllinger, og fortæller dem, at han er Repræsentant for Svoglygheteriet i Frederiksberg, og i denne Egenfah opfæhder han en Mængde Kreaturer, som han forlanger fæhnt til Svoglyghed paa visse bestemte Dage. Men naar Svoglyghederne returneret med den Vælfed, af Svoglyghed ifte fiender noget til den Svog. En Svand, som var bleven narret paa den Waade, mente, at den fælle Komissionær maatte være forfuretet i Svoglyghed. Han tog nemlig ingen Svoglyghed og tjente altsaa ifte en Svog paa sine mærkelige Svoglygheder.

Buldmagtig Klammann. I Solbby. Forleden var forhenværende Klammann færdig med Afnotingen af de ham idømte 4 Waadebørn simpelt Svoglyghed paa ledvøntlig Svoglyghed. Det var ham, der som konstitueret Politimester i Svoglyghed led en for Svoglyghedstæffe mistænkt Svoglyghed i Svoglyghed og Arrefest og Svoglyghedens Svoglyghed til at pragle løse paa det uluffelige Svoglyghedens Svoglyghed samt uforløste Svoglyghedens anden Svoglyghed, indtil han befendte en Svoglyghed, som ifte ifte havde begaaet.

En Svand. En yngre Skolebørn i Roskilde, der bl. a. handler med Forværfelager, tilbød for nogen Tid siden i et Brev til Kristiania Magistrat at levere de Forværfelager, der muligvis vare nødvendige, naar Norges ny Konge skulle krones. — Desværre maatte Kristiania Magistrat have tilbage, at man endnu ifte kunde opstille Kontrakt paa det nuværende løse Grundlag. Historien er virkelig paalidelig, tilføjer "Rosk. Tabl."

Ravnfund. Gdr. Danjen, Klæffe Mark ved Middelfart fremvifer en efter hente Forhold mægtig Klump Ravn, som han har fundet paa Vejby Strand. Klumpen vejer 45 Kvint og bærer tydelige Spor af en Svand, som maatte for over 1,000 Aar siden har fat Røffe i Røvet, medens det endnu var blødt. Det hører forefent ifte til Svandheberne, at man finder Ravn paa en ganffe fort Strækning af Vejby Strand, men det har hidtil kun været Smaa-tyffer. Danjen har i Aarens Svand fæhlet sig en anelig Samling Ravnstykker, der i hans Arvid bl. a. bliver endammet til Professor, Gattenaafsbøveder og imaaibte indelige Tr

Den framåtskridande staden vid Lake Superior.

Fort William

Den framåtskridande staden vid Lake Superior.

Ådrager sig nu den största uppmärksamhet från kapitalister och spekulanter i alla delar af Canada såväl som Förenta Staterna. Det finnes i. n. ej något bättre läge för placering af pengar än Fort William. Stadens folk mängd kommer att tredubblas om några år, och kommer den att bli ett af de största fabrikscentra i Canada. Ett hundra dollars som nu insätts i fabriksdistriktet fördubblas inom 6 månader. Den billigaste driftkraft i Canada kommer att erhållas från vattenfallen där inom ett par år.

Detta år kommer driftkraften att erhållas från Kakabeka-fallen. Vi påstå att vi ha de BILLIGASTE GODA BYGGNADSLÖTTER i staden, Gbekigna, som de äro, nvid de största fabrikers, måste våra lotter fördubblas i värde om en kort tid. Köp nu, innan priserna gå högre. Arbetet med GRAND TRUNK PACIFIC BANANS STATION på platsen påbörjas inom kort och egendomsvärdet kommer att formligen flyga upp. Kom och se kartor och ritningar!

Stanley Park Fort William

Endast
\$25.00
och
\$50.00
Per Lott

En ny elektrisk spårgångslinje kommer att gå förbi denna stadsdel.
Lotterna gränsa till J. I. Case's stora verkstäder, hvarest 3000 arbetare komma att anställas nästa år.

Stanley Park

är belägen på hög, jämn grund i själva hjärtat af Fort Williams fabriksdistrikt. En lott, som nu köpes till \$50, kommer att inbringa \$100 inom sex månader. Ägarne höja priserna i Sept. Köp nu!

EN PARTIEL VY AF KAKABEKA-FALLEN, NÄRA FORT WILLIAM. Oglöves kvarnbolag, C.P.R. och kapitalister från Montreal hålla på att ur fallen tillgodogöra sig 30,000 hästkrafter för drivandet af de många fabriksanläggningarna. Mellan tre och fyra hundra man äro nu sysselsatta vid uppförandet af den nya kraftstationen, och nästa månad kommer antalet att bli ett tusen. Driftkraft kommer att levereras till Fort William den 1 December i år.

Stanley Park Fort William

Endast
\$25.00
och
\$50.00
Per Lott

Köp nu i "Canadas Duluth", innan priserna gå för högt. Betalningsvilkoren äro lätta och inom möjligheterna för en och hvar. Fort William kommer att ha en 'boom' i höst och stor vinst försäkras hvarje spekulant.

Endast \$10.00 Kontant erfordras

att erhålla en lott. Resten betalas med \$3.00 per månad. Ingen ränta eller skatt betalas i år. Ett oförläpligt tillfälle för hvarje arbetare.

Phone 2491
425 MAIN STREET
WINNIPEG

Vårt Kontor är öppet hvarje afton från kl. 7.30 till 10.
BOWERMAN & COMP'Y.

Phone 2491
425 MAIN STREET
WINNIPEG

TELEPHONE 1600
Hygiene Cola Co.
Manufacturers of
KOLA TONIC WINE
Tillverkad af KOLA, CELERY and PESIN.
217 Logan Ave
KOLA BILDAR MUSKLER.
CELERY LUGNAR NERVERNA
PEPSIN LÄTTAR MATSMÄLTNINGEN.
Aterförsäljare: SWEDISH IMPORTING CO.

Godt land, hvarest Jordbruk lönar sig.

Canadian Pacific Banan

har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. För att förenkla betalningssystemet har bolaget uppsatt följande vilkor:

För land, som köpes för bosättning, betalas, enligt nedanstående tabell, första inbetalningen vid köpets avslutande, ränta enligt 6 procent å resten af köpesumman efter ett års förlopp, och därefter delas utstående kapital och ränta enligt tabellen, som visar betalningvilkoren för 1/2 sektion land:

160 acres a \$3.00, första bet \$71.90, ränta \$24.49 o. 9 års. a \$60.00	
3.50 " " 83.90 " 28.58 " 70.00	
4.00 " " 95.85 " 32.64 " 80.00	
4.50 " " 107.85 " 36.73 " 90.00	
5.00 " " 119.85 " 40.81 " 100.00	
5.50 " " 131.80 " 44.89 " 110.00	
6.00 " " 143.80 " 48.98 " 120.00	

För att få draga fördel af denna plan att betala upp landet på tio år, måste köparen slå sig ned på landet med sin familj och bräcka upp åtminstone en sextondel där af och gifva tillfredsställande prof att han där varit bosatt och bräckt, så mycket land, till bolagets landkommissionärer. Om köparen uraktlåter att så göra inom nämnda steddade tid, skall han uppfordras vid slutet af ett års förlopp från dato af köpet betala balansen som då återstår obetald af halva köpesumman med intresse efter sex procent på hela den utstående balansen och betala återstoden af köpesumman i fyra lika stora årliga inbetalningar med intresse efter sex procent. Om köparen är bosatt på närliggande and, accepteras detta i stället för residens på det köpta landet och uppförandet af byggnader därstädes. Om landet ingärdas för betesmark etc. på ett för landkommissionären tillfredsställande sätt, accepteras detta i stället för odling.

Köpare, hvilka icke slå sig ned på landet som ofvan sagdt, måste erlägga en sjättedel af köpesumman kontant och balansen i fem lika stora årliga inbetalningar med intresse efter sex procent pr år.

AFDRAG FÖR KONTANT. Om landet betalas till fullo vid köpet, gifves en reduktion motsvarande tio procent af fem-sjättedelar af köpesumman. Ingen reduktion från summan göres för senare betalning före förfallotiden.

Intresse efter sex procent tages, då årsbetalningarna gå öfver förfallotiden.

OBS! Om ni ej är i tillfälle att köpa land, så skrif efter våra anbudter och böcker, som visa eder huru man kan erhålla ett HOMESTEAD af 160 acres (129 tusenland).

F. T. Griffin,
C. P. R. Land Commissioner.

Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

Grocerier & Tyg

P. NELSON, 409 DUFFERIN

samt i min filial i Percival, Assa.
Ett välsorterat lager af grocerier finnes alltid på hand. Redbar behandling och skyndsamt expediering.

C. A. JACOBSON

Land- och Kommissions Kontor
205 Alexander Ave.

Dingvall bl., hörnet af Main street.
Försäljer Farmland och Stads lotter i alla delar af nordvästern. Lägsta arvode. Stor lista på stadsegendomar.
Förmedlar Lån på fast egendom mot inteckningar, avslutar försäkringar på lif och egendom samt försäljer Biljetter och växlar till o från Europa.

ALBERTAANNONSER

GYMNA VÅRA ANNONSÖRER.

OTTOSEN & SEALUND WETASKIWIN, ALTA.

Skandinaver!

i Wetaskiwin och omnejd.
SE HIT!

Det vill betala sig för eder att besöka vår butik, då ni kommer till staden. Vi ha en utmärkt stort lager af manufacturvaror, färdigsydda kläder, skodon, påsarvaror, m. m. Darjämte ha vi ett fullt lager af grocerier samt porslinsvaror o. s. v.

The Horse Shoe Store, Ottos'n & Sealund

Telefon 62. Railway St. East.

Svenska Liar

\$1.25 per styck.

Swedish Importing & Grocery Co.
408 LOGAN AVE., Winnipeg.
Orders från landsorten expedieras skyndsamt.

Nytt och modernt. Bästa viner, Likörer och Cigarrer. Billiard, Raksalong.

SAVOY HOTELL

684 W 686 Street,
TAXA: \$1.00 PER DAG, MÅLTIDER 25 cents.
J. H. FOLIS, ägare. WINNIPEG.

Dona McLEAN & RICHARD
620 MAIN ST.,
N. W. Cor. Logan. Telephone 335

Dr M. C. Clarke
TANDLÄKARE,
Kontor öfver Craig's 'Dry Goods'
Butik, 530 MAIN Street.

BELL PIANO ORGLAR
de bästa af alla.
WINNIPEG
Hufvud-Agent: PIANO & ORGAN CO.
Manitoba Hall, 295 Portage Ave.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
William & Nena
Mottagningstid: 1.30-3, 7-8 e. m. Telefon 89

Mrs Emma Olson
TOLF ÅRS PRAKTIK
EXAMINERAD SVENSK
BARNMORSKA
Hörn. Sutherland and Charley st

Under eder vistelse i staden, är
Walldorf Hotel
den rätta platsen att stanna på. Fjärde klass inredning. Moderata priser.
Adam Alecker, Leduc, Alt

D: Baldwin & Dixon
Läkare och Kirurger
Förlossningar måste arrangeras för i tid.
Kontor: Walker's Apotek.
WETASKIWIN, ALTA.

F. Urquhart
SKRÄDDARE.
Wetaskiwin, — — Alta.
FASON, ARBETE och VÅRA garanteras. Reparationsarbeten utföras med stor skyndsamt.

För Reparering af Klockor och Smycken, gå först till
R. A. Jacobson
den Skandinaviska Urmakaren och Juveleraren. Ett stort urval af Ur och Smycken och juveler alltid på lager. Parti och minuthandel. X

RÖK
den berömda
fabricerad af
HAVANA CIGAR SYNDICATE,
Paul Prozeski, Ägare.

Skand. Advokat
THOMAS H. JOHNSON,
arrister, Solicitor etc.
Kontor: Room 33, CANADA LIFE BUILDING, hörnet af Main och Portage Ave.

C. T. ALLBUTT
ARTIST OCH FOTOGRAF.
har öfvertagit
Bell Photo Studio
Ni skall finna, att i denna gamla säkra atelier följer man med sin tid och att här fås de bästa fotografier i staden.

Svensk urmakare
Reparationer af alla sorters vägg- och fickur utöfres omsorgsfullt. Vägg- och fickur samt ett stort urval af ringar finnas ständigt på lager.
NYMAN BROS.,
Urmakare.
WETASKIWIN, ALTA.

VED KOL
Alla slags Ved och Kolsorter finnas på lager hos undertecknad.
Telefon 798.
Bostad: 96 Dagmar st.
M. P. PETERSON

D. T. G. Hamilton
Läkare
LOUISE BRIDGE. Winnipeg
Phone 3042.

Marriage License
hos
J E Forslund

Skandia Hotel
307 PATRIOK STR.,
8 block vester om Caled office.
Iu rätta platsen att stanna under er vistelse i Winnipeg. Ny och modern inredning. Moderata priser. Telefon 2384.
M. A. MEYER.

Logen No 10
Framtidens Hopp
af I. O. G. T.

möte andra och fjärde torsdagen i hvar, e månad, kl. half nio e. m., af Fairbanks Hall, hörnet af Main st. och Selkirk ave.
ALF. EGNELL, L. D.
354 Ross st.

Skandinaviska sjukhjälpföreningen
"NORDEN"
Skandinaviska sjukhjälpföreningen möter andra onsdagen hvarje månad kl. 8 e. m., i Clements Bl., Main St.
Månadsavgift 50 cts.
O. FAGEBERG,
Finanssekreterare.
618 Stella St.

Thule
LAND AND COLONIZATION CO.

Vetaskiwin Alta.
försäljer land, vildt såva, som "improved" i alla delar af Alberta. Önskar ni köpa er en farm i detta distrikt, skrif till oss.
CHAS. OLIN, J. P.
Manager, Wetaskiwin, Alta.
Ombud i Winnipeg.
K. FLEMING.
Box 254.

Rent och oforfalskad är BLUE RIBBON BAKING POWDER. Följ Bruksanvisningen. 25c. pr skålpund. Besök våra premium-rum. 87 King St., Winnipeg.

HELLO, BOYS! Endast \$25.00. För \$25.00 Kontant e rhäller Ni en fin byggnadslott. Priset är \$110.00 och återstående beloppet \$10.00 per månad.

Winnipeg. VIGDA af pastor Victor J. Wallin, Winnipeg, g., — den 8 Augusti: Louis Olson och Charlotta Ström, båda från Louise Bridge; — den 10 Aug.: Johan Hjalmar Fohlin och Judith Ulva Christina Anderson, båda från Tyndall, Man.

FRÄLSNINGARMEEN hade i måndags kväll en social tillställning i citadellet, då musik och sång presterades och efteråt bjöds på "ice cream" och "cake".

DÖDSFALL. En son till Mr. och Mrs. Robert Johnson i Plessie street, Louise Bridge, "afled i fredags, 21 månader gammal.

NY DOMARE. Mr. T. G. Mathers, af advokatfirman Howell, Mathers and Howell, Winnipeg har af kabinetten i Ottawa blivit utnämnd till domare i Manitobas högsta domstol.

ROYAL CROWN SOAP. Här rd och mjukt Vatten. Par o mslagen för premium. The ROYAL CROWN SOAP Co., Ltd., WINNIPEG.

EN ELEKTRISK STATION uppföres nu på Mill street. Den elektriska kraften från Lac du Bonnet skall där reduceras till sitt bestämda voltantal.

I.O.G.T. LOGEN NO. 10 FRAMTIDENS HOPP afhåller Tisdagen den 5-te September Kl. 8 e.m. sin Tredje årsfest

Husmödrar, Se hit! Grip tillfället i flykten och ordra genast en säck eller flera med Hvetemjöl. Följande märken tillhandahållas: White Rose, Hungar. Patent Premier 2.50 pr säck.

LOUISE BRIDGE. Høstterminen i folkskolorna öppnades i går. BRÄDDÖD. Samuel Wall, en artare på C.P.R.'s verkstäder, sågs i går morse på väg till arbetet vackla och luta sig mot en stående järnvägsvagn.

NY BYGGMASTAREFIRMA. Kelly Bros. och andra byggmästare halva i dagarna slagit sig tillsammans och övertogt afärens efter det upplösta Manitoba Construction Co. Firman har flera stora kontrakt under arbete.

VACKRA ENEMPLAR på kraftigt sädesväxt hade vi här om dagen tillfälle att se hos pastor Victor J. Wallin, hvilken är intresserad i den svenska kolonien vid Canora. Hvetestånd omkring fem fot höga med stora fylfylliga ax, samt "peavine", allt tydde på en kraftig vegetation i nämnda distrikt.

UNDER HELGDAGEN i måndags rådde en härlig väderlek. Exkursioner ägde rum till Winnipeg Beach, Souris, Carman, Selkirk, och i stadens parker hade man söndagskol-picnicar, musik och trefrigt på olika sätt.

UNGA INBÖTTSTJUFVAR. I måndags afton arresterades fyra pojkar för inbrott i en liten butik i Alexander ave. Gossarnas namn voro Benj. Bloom, Louis Klatt, Joseph Ott och Henry Klatt.

STÖLD. En nykommen inländare, John Humphrey, 28 år gammal gick i söndags afton upp på Mrs. Carlsons rum i hörnet af Martha str. och Alexander ave., bröt upp hennes kofert medelst en sax och tillägnade sig hennes päringar.

OLYCKSHANDELSER. Två snickare, anställda vid C.P.R., blefvo i tisdags illa skadade därigenom att ställningen, på hvilken de stodo, rasade.

Nairn Place LOUISE BRIDGE. Nya gator, Nairn, Alexandra, Kent och Minto, med plan-trottoarer. Priserna vexla frau \$150 och hogre. T. C. KEENLYSIDE, LANDMÄKLARE OCH FÖRSÄKRINGSAGENT. Nanton Block, 430% Main Street, - - Winnipeg.

Svenska Cafeet XX rekommenderas. 330 LOGAN AVE., Midt för Gustafsons Groceri-afär.

FinMatsservering ARQYLE. Den skandinaviska restaurationen 211 PACIFIC ST. sammt GEORGE'S RESTAURANT 221 LOGAN AVE.

Dr A. W. Peterson. Room 1, Thompsons Block, Main Street, midt emot City Hall. Skandinavisk Tandläkarer. Första klass arbete garanteras.

SVENSKT Plats Kontor. PRAIRIE EMPLOYMENT Office å 200 HIGGINS St., nära Main St., anskaffar platser inom alla yrken. Billigt arvode, Lifförsäkring. J. Erikson, J. D. Houston.

Nordvest Territorier-nas Regering. UNDER och by virtue of Section 14 of the Act, Chaptered 27, entitled "An Act to Amend the Act Respecting the Northwest Territories".

Dominion Bank. Kapital \$2,000,000. Reserv \$5,000,000. Allmän bankföräelse. Sprbanks Afdelning med högsta ränta.

DOMINION TEATER öppnas för säsongen Måndagen den 28 Augusti med ett sällskap af förstklassiga artister.

Skall du sända efter Hustru och Barn. System och Broder, Fader och Moder eller andra släktingar? SKALL du sända pänningar hem eller insätta i bank?

Byggnads Virke!! BYGGNADSVIRKE i alla dimensioner, TAKSPAN, LATHÉ, BYGGNADSPAPPER, FÖNSTER och DÖRRAR i olika storlekar på lager såväl i furu som ek, LISTVERK, pressade EKLISTER och ORNAMENTER i modäraste mönster, SVARFNING, i öfrigt allt slags SNICKERARBETE för inredning af hus.

Tapeter. Ett stort lager af bästa och modäraste TAPETER i stort urval samt till lägsta möjliga pris i vår nyöppnade tapethandel. BURLAP i olika kvaliteter och färger. GLAS. Såsom FÖNSTERGLAS, FÄRGADT GLAS, "LEAD LIGHTS", BEVEILED PLATE, i alla storlekar, SPEGELGLAS m. m.

Allan Linien KONGL. POSTÅNGFARTYGEN. VICTORIAN 3 propel. 12,000 tons, turbin ansmaskiner. VIRGINIAN 3 propel. 12,000 tons, turbin ansmaskiner. IONIAN dub. propel. 9,000 tons. CORINTHIAN 6,500 tons. Specieella bekvämligheter för tredje klassens passagerare.

Royal Furniture Co., LTD. Stadens ledande KREDIT - HUS. Gynsamma vilkor. Ni har kredit här. ROYAL FURNITURE Co 298 Main Street, - Winnipeg